

סדור ארץ ישראל

על פי נוסח אבותינו ורבותינו

בני ארץ ישראל

סדור תפילה

סדור
ארץ ישראל

על פי נוסחאות התפילה של אבותינו ורבותינו
בני ארץ ישראל בזמן המקדש המשנה והתלמוד
ויושבי הארץ הבאים אחריהם
עם תוספות ומנהגים

סודר
בעיר המקדש-ירושלים
יושלים בנינה במהרה

התש"ס-סח

סידור ארץ ישראל יוצא לאור בסיוע
תרומות של נדיבי לב

כל הזכויות שמורות

להזמנות, תרומות

ניתן לפנות Sidur10@walla.co.il

או לנסות בשעות הערב 052-8927348

יאיר שאקי

פתח דבר

בשבח והודיה לה' יתברך, הבוחר בעמו ישראל ובירושלים, אנו מגישים לפני ציבור ישראל על כל חלקיו וגווניו סידור תפילה המבוסס על נוסחאות שהונהגו על ידי אבותינו ורבותינו בני ארץ ישראל עם הוספות ומנהגים שהוספו במהלך הדורות.

נפתח בדברי הרמב"ם "כיון שגלו ישראל בימי נבוכדנאצר הרשע, נתערבו בפרס ויוון ושאר האומות, ונולדו להם בנים בארצות הגויים; ואותן הבנים נתבלבלה שפתם, והייתה שפת כל אחד ואחד מעורבת מלשונות הרבה. וכיון שהיה מדבר, אינו יכול לדבר כל צרכיו בלשון אחת אלא בשיבוש, שנאמר "ובניהם, חצי מדבר אשדודית, ואינם מכירים, לדבר יהודית--וכלשון, עם ועם" (נחמיה יג, כד). ומפני זה, כשהיה אחד מהם מתפלל, תקצר לשונו לשאול חפציו או להגיד שבח הקדוש ברוך הוא בלשון הקודש, עד שיערב עימה לשונות אחרות וכיון שראה עזרא ובית דינו כך, עמדו ותיקנו להם שמונה עשרה ברכות... כדי שיהיו ערוכות בפי הכול, וילמדו אותן במהרה, ותהיה תפילת אלו העילגים תפילה שלמה, כתפילת בעלי הלשון הצחה.

כך גם בימינו,

זכינו בחסדי ה' לחזור אל ארצנו עם גוונים שונים אשר לעדות השונות,

גוונים המאירים לנו, באחדותם הפנימית, את תורת חיינו.

זכינו לשוב אל הר קדשנו מקור התורה שבעל פה,

כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים.

ואיתם זכינו בעוד מצוות רבות: ריבוי לימוד תורה ואמונה, מצוות התלויות בארץ, תכלת ועוד.

אך כבימי תחילת בית שני, רובנו עדין שבויים בחיי שגרה של עם מפוזר ומפורד הנושא עימו שמות נכר: אשכנזים, ספרדים ותימנים.

סדור ארץ ישראל זה נוצר ונתהווה, כשאר הנוסחאות, על ידי פייטנים ותלמידי חכמים רבים בתקופות שונות לאורך אלפי שנים. יסודותיו עתיקים הם: נוסחאותיה של ארץ ישראל, ושאר נוסחאות עתיקות כגון: נוסח רס"ג, נוסח הרמב"ם. ואיתם חוברים מנהגי התפילות השונים שנהגים בהם ישראל במהלך הדורות, עד ימינו אנו.

יחודו של נוסח ארץ ישראל הוא התגבשותו על ידי ת"ח ותלמידיהם בארץ חיינו ובכך מהווה שלב חשוב של תחיית הקודש של עמנו המתחבר מיום ליום אל אדמת ישראל, עיר הקודש שבמרכזה- מקדש ה'.

מהדורה ראשונה זו

נועדה לעורר לדיון ולמחשבה, ומתוך כך להביא לכלל מעשה.

תפילת ערבית

מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׂזַכִּיתֵנִי לְרֹאוֹת חַמָּה בְּשִׁקְיעָתָהּ.
כֵּן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׂתוּצִיאֵנִי מֵאֲפִלָּה לְאוֹרָהּ.

על פי תלמוד ירושלמי ברכות ד, א; בראשית רבה פרשה סח

פתיחת התפילה

שליח ציבור אומר בקול רם, והציבור יושבים וקוראים עמו בלחש :

וְהוּא רַחוּם | יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא-יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ תהילים עח, לח
וְלֹא-יִזְעִיר כָּל-חַמָּתוֹ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנִי בְיוֹם-קָרְאֵנִי: תהילים כ, י

בָּרְכוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרֵךְ

שליח ציבור

שליח ציבור והציבור בָּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעְרִיב עֶרְבִים,
בְּחִכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים, בְּתַבּוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים, מַחְלִיף אֶת הַיּוֹמִנִים, מְסַדֵּר
אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרָקִיעַ כְּרִצּוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹמָם וְלַיְלָה, נוֹלֵל
אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר, מַעֲבִיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין
יוֹם לַלַּיְלָה, יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּעְרִיב
עֶרְבִים:

אֶהְבֶּתָּ עוֹלָם עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל אֶהְבֶּתָּ, תוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ
לְמִדָּתְךָ, עַל כֵּן בְּשֹׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נִשְׁיֵחַ בְּחֻקֵּי רְצוֹנְךָ, נִשְׂמַח וְנַעֲלֹז בְּדִבְרֵי
תוֹרָתְךָ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךָ יָמֵינוּ, וּבָהֶם נַהֲגֶה יוֹמָם וְלַיְלָה,
וְאֶהְבֶּתְךָ לֹא תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הִיא עֲטָרַת רֹאשֵׁנוּ וְתִפְאֶרֶתֵנוּ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

שמע ישראל

יכון בשעה שהוא קורא את שמע לקבל עליו עול מלכות שמים

דברים פרק ו

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

וְאֶהְבֶּתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ: וְהָיוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּךָ הַיּוֹם עַל-לִבְבְּךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָךְ
וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֻכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
וְקָשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטָטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וְכָתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

דברים פרק יא

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שְׁמִיעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה אֹתְכֶם הַיּוֹם לְאֶהְבָּה
אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי
מִטֶּר-אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסְפַּת דֶּגְנְךָ וְתִירֹשֶׁךָ וּיצְהָרְךָ: וְנָתַתִּי
עֹשֶׁב בְּשָׂדְךָ לְבִהֲמֹתְךָ וְאָכְלָתָּ וְשָׂבַעְתָּ: הַשְׁמֵרְוּ לָכֶם כֵּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם

וּסְרַתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וַחֲרָה אֶף־יְהוָה
 בְּכֶם וַעֲצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
 וַאֲבַדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשִׁמַּתֶּם
 אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶּם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדְּכֶם
 וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמִדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ
 וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיָּמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
 לֵאבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּי־יָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

במדבר פרק טו

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ
 לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדָרְתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכָּנָף פֶּתִיל
 תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
 וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים
 אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתֵי וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים
 לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהָיוֹת
 לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אַמֶּת וַיִּצִיב כָּל זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ, כִּי הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל
 עַמּוֹ. אַמֶּת מִלִּפְנֵינוּ, וְאֵין זִילְתּוֹ. תְּפִלָּתֵנוּ מִיַּד מַלְכִּים, הַנּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל
 עֲרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. הַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ.

הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים, וְלֹא נָתַן לַמוֹט רַגְלֵינוּ. הַמְדְּרִיכְנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ,
וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ. הָעוֹשֶׂה לָּנוּ נִקְמָה בַּפָּרְעָה, אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים
בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם. הַמִּכָּה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, וַיּוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל
מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנוּ בֵּין גִּזְרֵי יָם סוּף. וְאֵת רֹדְפֵיהֶם וְאֵת
שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טָבַע. רְאוּ בָנִים אֶת גְּבוּרָתוֹ, שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ
וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מִשֶּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׁמְחָה
רַבָּה, אָמְרוּ כָלָם:

מִי־כִמְכָּה בָּאֵלִים יְהוָה מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר בִּקְדֹשׁ

נוֹרָא תַהֲלִית עֲשֵׂה פֶלֶא

מַלְכוּתְךָ רְאוּ בְנֵיךָ עַל תֵּיִם זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ עָנוּ וְאָמְרוּ

יְהוָה | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד

וַנֹּאמֶר: כִּי פָדָה יְהוָה אֶת יַעֲקֹב וַנֹּאֲלוּ מִיַּד חֲזַק מִמָּנוּ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
צוּר יִשְׂרָאֵל וַנֹּאֲלוּ

הַשְׁכִּיבְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידְנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, וְהִגֵּן בְּעֵדְנוּ,
וְהַצִּילְנוּ מִכָּל צָרָה וּמִשְׁחִית, וְשִׁמְרְנוּ מִכָּל דָּבָר רָע וּמִפֶּחַד לִילָה, וְשִׁבְר
הַשָּׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ כִּי שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה, וּבָצַל כְּנִפְיֶךָ
תַּסְתִּירֵנוּ, וּפָרוֹס עָלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַפּוֹרֵשׁ סֶכֶת
שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם, אָמֵן

קידוש השם

שליח ציבור עומד ואומר:

יְתַנַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ הַגָּדוֹל שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא,
בְּרִצּוֹנוֹ. בְּעוֹלָם שְׂבָרָא, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתוֹ בְּחַיֵּיכֶם וּבְחַיֵּי כָּל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּמַהֲרָה וּבְזֶמַן קָרוֹב.

וְאָמְרוּ אָמֵן. והציבור עונים אָמֵן:

הציבור אומרים: יְהִי שְׁמוֹ הַגָּדוֹל מְבָרָךְ

ושליח ציבור עונה: לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

וממשיך שליח ציבור ואומר: יִתְבָּרַךְ, יִשְׁתַּבַּח, יִתְפָּאֵר, יִתְרוֹמֵם, יִתְנַשֵּׂא, יִתְהַדַּר, וַיַּעֲלֶה

וַיִּתְהַלֵּל שְׁמוֹ הַנּוֹכָח וְהַנּוֹרָא לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ מִכָּל בְּרָכָה, שִׁיר, שִׁבַּח

וַתְהַלֵּל הָאֱמוּנָה בְּעוֹלָם,

וְאָמְרוּ אָמֵן. והציבור עונים אָמֵן.

שמונה עשרה ברכות

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

תהילים נא, יז

א. אבות

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל, הַנּוֹבֵר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

בעשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים נהגו להוסיף:

זְכֵרְנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ רַחֲמָנוּ תַּפִּין בְּחַיִּים, פִּתְּבְנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים לְמַעַן אֵלֵּינוּ הַיּוֹם חַיִּים.

מְגַנְּנוּ וּמְגִן אֲבוֹתֵינוּ, מְבַטְּחֵנוּ בְּכָל יוֹר וְיוֹר.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְגִן אַבְרָהָם:

ב. גבורות

אֶתָּה גִּבּוֹר וְאֵין כָּמוֹךָ, חֲזָק וְאֵין זִילְתָּךְ,
מִשְׁפִּיל גֵּאִים, דָּן עֲרִיצִים, חַי לְעוֹלָמִים,
מְכַלְכֵּל חַיִּים וּמַחְיֶה מֵתִים,

בַּחֲרוֹף מְשִׁיב הַרוּחַ וּמּוֹרִיד הַגֶּשֶׁם,

בַּקֵּץ מְשִׁיב הַרוּחַ וּמּוֹרִיד הַטָּל,

בְּהָרְךָ עֵין יְשׁוּעָה לָנוּ תַצְמִיחַ.

בעשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים נהגו להוסיף:

מִי כָמוֹךָ אֵב הַרְחֵמֵנוּ, זֹכֵר יִצְוֵינוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

ג. קדושת השם

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

בעשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים חותם כך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְלִיךְ הַקְּדוֹשׁ:

ד. דעה

חַנּוּנוּ אָבִינוּ יִדְעָה מֵאַתָּה, וְלִמְדֵנוּ בִּינָה וְהַשְׁכֵּל מִתּוֹרָתְךָ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, חוֹנֵן הַדָּעַת:

במוצאי שבתות, ימים טובים ויום הכיפורים מברך בנוסח זה:
אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד לְאִנּוּשׁ בִּינָה. אַתָּה הַבְדִּילָתָ בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל וּבֵין אֹרֶךְ לְחֹשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְגוֹיִם וּבֵין יוֹם
הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה כְּאִמּוֹר וְהִיָּיתָם לִי קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אָנִי וְאַבְדִּיל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי (ויקרא כ) וְחַנּוּנוּ
דַּעַת מֵאַתָּה, וּבִינָה וְהַשְׁכֵּל מִתּוֹרָתְךָ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה חוֹנֵן הַדָּעַת

ה. תשובה

הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֶבֶת, וְרָצָה תְּשׁוּבָתֵנוּ.

כָּאָמֹר: שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבְכִים אֶרֶץ מְשׁוֹבְתֵיכֶם.

ירמיהו ג, כב

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָרוּצָה בְּתִשְׁוֹבָה:

ו. סליחה

סָלַח לָנוּ אֱבִינוּ, כִּי חָטָאנוּ לָךְ.

מִחַת וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ, כִּי רַבִּים רַחֲמֶיךָ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְרַבֵּה לְסִלָּח:

ז. גאולה

רְאֵה בְּעֵינֵינוּ וּרְיִבָה רִיבֵנוּ,

וְנִגְאֲלֵנוּ וְנִגְאֵלָה שְׁלֵמָה מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

ח. רפואה

רַפְּאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִמַּכְאוֹב לִבֵּנוּ, וְיִגְוֶן וְאֶנְחָה הַעֲבֵר מִמֶּנּוּ,

וְרַפֵּא תְּלִינּוּ וּמִכּוֹתֵינוּ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, רוֹפֵא חוֹלִים:

ט. ברכת השנים

בָּרַךְ עָלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ,
וְשִׁבַּע אֶת הָעוֹלָם מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ, וְתֵן בְּרָכָה בְּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ, וּפְרֻסָּנוּ בְּכָבוֹד,

בְּחורף וּבָרַךְ שְׁנוֹתֵינוּ בְּנִשְׁמֵי רָצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה.

בְּקיץ וּבָרַךְ שְׁנוֹתֵינוּ בְּטָלְלֵי רָצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבָרַךְ הַשָּׁנִים:

י. קיבוץ גלויות

תִּקַּע בְּשׁוּפָר גָּדוֹל, וְהָרִם קָרֵן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ,

וְשָׂא נֶס לְקִבֵּץ נִדְחֵינוּ מֵאֲרָבֶעַ כְּנָפֹת הָאָרֶץ,

וְנִהְיָה כָלֵנוּ אֶגְדָּה אַחַת לְפָנֶיךָ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַבֵּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל:

יא. ברכת המשפט

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרְאשׁוֹנָה וְיִוָּעֲצֵנוּ כְּבִתְחֻלָּה,

וְכֻלָּה שׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים רָעִים מִיִּשְׂרָאֵל,

וּמִלֶּךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְהוָה לְבִדְךָ, וְשִׁפְטֵנוּ בְּצִדֶּק.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אוֹהֵב הַמִּשְׁפָּט:

בעשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים חותם כך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:

יב. ברכת המינים והרשעים

לְמַשְׁמָדִים אֶל תְּהִי תִקְוָה, וְהַמִּינִים וְהַמוֹסְרִים כְּרַגַּע יֵאָבְדוּ,

וְהָרָשָׁעִים מִהֲרָה תַעֲקֹר וְתִשָּׁבֵר בְּיָמֵינוּ,

יִמָּחֻוּ מִסֵּפֶר חַיִּים וְעַם צְדִיקִים אֶל-יִכָּתְבוּ. תהילים סט, כט

וְתֵן אוֹיְבֵינוּ נִנְפִים לְפָנֵינוּ, וְהַכְנַע קִמְיָנוּ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹבֵר רָשָׁעִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

יג. ברכת הצדיקים

עַל הַצְדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זַקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל גְּרֵי הַצֶּדֶק

יִהְיֶמוּ רַחֲמֶיךָ, וְתֵן לָנוּ שָׂכָר טוֹב עִם עוֹשֵׁי רְצוֹנְךָ, וְצִדְקָנוּ עִמָּהֶם.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבַטֵּחַ לַצְדִּיקִים:

יד. בנין ירושלים

רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ, וְעַל יְרוּשָׁלַּיִם

עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְהָאָרֶץ פְּנִיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם.

בִּנְה בֵיתְךָ וְשִׁכְלָל הֵיכָלְךָ. וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד הַתָּזֹר לְמַקְוֶמָה בְּיָמֵינוּ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵי דָוִד וּבֹנֵה יְרוּשָׁלַּיִם:

בתשעה באב מברך ברכה זו בנוסח זה:

רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֲסִדֶּיךָ הַנְּאֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ וְעַל יְרוּשָׁלַּיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מְקוֹם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ הָאֵבֶל, הַחֲרֹב, הַתְּרוּס הַשׁוּמֵם, הַנֶּתוּן בֵּיד זָרִים, הַרְמוּס בְּכַף עֲרִיצִים, נִיִּירְשׁוּהוּ אוֹיְבֶיךָ וְיִחַלְלוּהוּ עוֹכְרֵי עַמָּךְ, וְלִישְׂרָאֵל עַמָּךְ נִתְּתָה אֶת יְרוּשָׁלַּיִם נְחֻלָּה וְלִזְרַע יִשְׂרָאֵל הוֹרֶשְׁתָּהּ, כִּי בָאָשׁ הַצִּתָּהּ וּבָאָשׁ אַתָּה עֲתִיד לִנְחֶמָהּ, פֶּאֶמּוֹר: וְאֲנִי אֶהְיֶה-לָּהּ נֶאֱמַר-יְהוָה חֲזִמָּה אֶשׁ סָבִיב וְלִכְבוֹד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ: וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד הַתָּזֹר לְמַקְוֶמָה בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי דָוִד וּבֹנֵה יְרוּשָׁלַּיִם:

טו. שמיעת תפילה

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַעֲתֵר לָנוּ בְּתַפְלִתֵנוּ.

חַוִּים וְרַחֲמִים עָלֵינוּ, וַעֲשֵׂה מְהֵרָה בְּקִשְׁתֵּנוּ.

היחיד אומר בליל התענית :

עָנְנוּ יְהוָה עָנְנוּ בְּעֵת וּבַעֲוֹנָה הַזֹּאת, כִּי בָצָרָה גְדוֹלָה אֲנִיחֵנוּ, אֵל תִּסְתֵּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ, וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחֲיִנָּתֵנוּ, כִּי אַתָּה יְהוָה אֵל חַנּוּן וְרַחוּם, עוֹנֶה בְּעֵת צָרָה, פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צוּקָה, וַיִּצְעֲקוּ אֶל-יְהוָה בְּצָר לָהֶם מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יִצְיָלוּם (תהילים קז).

טֶרֶם נִקְרָא אַתָּה תַעֲנֶה,

כְּאָמֹר: וְהָיָה טֶרֶם-יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמֶּע.

ישעיה סה, כד

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

טז. עבודה

רָצֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְשָׁכֵן בְּצִיּוֹן עִירְךָ כְּמָאֵז, אָנָּה רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,

הָשִׁב שְׂכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן וְסִדֵּר הָעֲבוֹדָה לִירוּשָׁלַיִם,

וְשֵׁם נַעֲבֹד לְפָנֶיךָ וְנִשְׁתַּחֲוֶה לָךְ.

בראשי חדשים ובחולו של מועד מוסיפים :

אָנָּה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא, יִגִּיעַ וְיִרְאֶה, יִזְכֵּר וְיִפְקֹד לְפָנֶיךָ זְכוּנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְזִכְרוֹן עִירְךָ וּמִקְדָּשְׁךָ לְטוֹבָה בְּיוֹם
 לר"ח — ראש החדש הנה
 לפסח — חג המצות הנה
 לסוכות — חג הסוכות הנה
 לרחם עלינו בו ולהושיענו, כִּי אֵל חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה לְבָדְךָ נִקְרָאתָ.
 אֲנִי תַחֲפֹץ זִכְרִי-צֶדֶק עוֹלָה וְקָלִיל אֲנִי יַעֲלֶה עַל-מִזְבִּיחַךָ פָּרִים.
 תהילים נא, כא

וְאַתָּה בְּרַחֲמִים תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שְׂאוֹתְךָ בִּירְאָה נַעֲבֹד:

יז. הודיה

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עַל כָּל הַטּוֹבוֹת, הַחֶסֶד וְהַרְחָמִים שֶׁנִּמְלְטָנוּ וְשֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ מִלְּפָנֵינוּ.

בימי ההודיות מוסיפים כאן:

ועל הנסים, הנבירות, התשועות, המלחמות והפדות שעשית עמנו, ועם אבותינו בימים ההם בזמן הזה.
לחנוכה:

בימי מתתיהו בן יוחנן הכהן חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות וון הרשעה על עמך ישראל לשכחם את תורתך ולהעבירם
מחקי רצונך. ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם, דגת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת
גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עושי תורתך. ולך עשית
שם גדול בעולם, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה. ואחר כך באו בניך לרביר ביתך, וטהרו את מקדשך, והדליקו
נרות בחצרות קדשך. כשם שעשית תשועה לאבותינו, כך עשה עמנו בעת הזאת, ונודה לשמך לנצח.

לפורים:

בימי מרדכי ואסתר, כשעמד המן הרשע על עמך ישראל ובקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן,
טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבז (אסתר ג. יג). ואתה ברחמיך הרבים
עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם, דגת את דינם, נקמת את נקמתם, הפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו.
והשבות לו גמולו בראשו, וחלי אתו ואת בניו על העץ (אסתר ט. כה). ויכו היהודים בכל איביהם מפתח חרב והרגו
ואבדו, ונעשו בשנאיהם כרצונם (אסתר ט. ה). כשם שעשית תשועה לאבותינו, כך עשה עמנו בעת הזאת, ונודה לשמך
לנצח.

ליום העצמאות:

בימי בנין הארץ, כשעמדו צבאות ערב על עמך ישראל, ובקשו להשמיד להרג ולאבד את יושבי ארצך מנער ועד זקן,
טף ונשים, ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם, דגת את דינם, נקמת את נקמתם מסרת רבים
ביד מעטים וטמאים ביד קדושים, ולך עשית שם גדול בעולם, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה וקפת את קומתנו.
שברת על חגוים מעל צנארנו ונתת לנו אחזת נחלה בארץ אבותינו. כשם שעשית תשועה לנו ולאבותינו, כך עשה עמנו
בעת הזאת, ונודה לשמך לנצח.

וליום ירושלים:

בימי חירותנו, בקום עמי ערב כאיש אחד על ישראל היושבים בטח בארצם, אמרו: לכו ונכחדם מגוי ולא יזכר שם
ישראל עוד: ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, נתת בהם עז ונבונה. כששה ימים הניסו את צבאות ערב
לכל רות, רדפום והכניעום. בדלקם אחריהם באו בניך אל חבלי ארץ נרחבים בארץ אשר נשבעת לאברהם, יצחק
ויעקב, ועלו לירושלים עירך, ולחצרות קדשך בתרועה, כשם שנאלתנו והבאתנו אל מקום מקדשך כך השב שכינתך
לציון עירך, ומזבח חדש בציון תכין ובעבודת בית המקדש נשמח כלנו. ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים
קרמוניות, ונודה לשמך לנצח.

בעשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים נהגו לחוסף:

זכור רחמיך יהוה אלהינו וכבוש פעסך וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך.

אם-אמרנו מטה רגלנו חסדך יהוה יסעדנו.
על פי תהילים צד, יח

ברוך אתה יהוה, הטוב לך להודות:

יח. שלום

שָׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תָּשִׁים לְעוֹלָם,

בעשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים נהגו להוסיף:

וּבְסֵפֶר חַיִּים בִּרְכָה וְשָׁלוֹם נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֱנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם.

כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ, מְעוֹן הַבְּרָכוֹת וְאֶדוֹן הַשָּׁלוֹם.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם: אָמֵן

יְהִי לְרָצוֹן | אֱמִרֵי־פִי וְהַגִּינוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְנֹאֲלִי: תהילים יט, טו

נוהגים לסיים התפילה כמנהג מר בריה דרבינא:

אֱלֹהֵי, נִצֵּר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׁפָתֵי מוֹדֵבֵר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם, וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תַּהֲוָה. פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי. וְתַצִּילֵנִי מִפְּנֵעַ רָע, מִנִּצֵּר הָרַע, וּמִכָּל רָעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבֹא לְעוֹלָם, וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבוֹתָם

רבי היה מסיים תפילתו

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מֵעַי פָּנִים מֵעֲזוֹת פָּנִים מֵאֲדָם רָע מִנִּצֵּר הָרַע מִחֲבֵר רָע מִשָּׂכֵן רָע וּמִפְּנֵעַ רָע מֵעֵין הָרַע מִלְּשׁוֹן הָרַע מִמִּלְשִׁינוֹת מַעֲדוֹת שֶׁקֶר מִשְׁנֵאת הַבְּרִיּוֹת מֵעֲלִילָה מִמִּיתָה מִשְׁנֵה מַחֲלָאִים רָעִים מִמְקָרִים רָעִים וּמִשְׁטָן הַמִּשְׁחִית מִדִּין קָשָׁה מִבַּעַל דִּין קָשָׁה בֵּין שֶׁהוּא בֵּין בְּרִית וּבֵין שְׁאִינוֹ בֵּין בְּרִית וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנָם.

ופוסע לאחריו

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֱמָרוּ אָמֵן

במוצאי שבתות, אומרים כאן קידוש השם ויהי נעם, ובא לציון.

קידוש השם

שליח ציבור עומד ואומר :

יְתַנַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ הַגָּדוֹל שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא,
בְּרִצּוֹנוֹ, בְּעוֹלָם שְׁבָרָא, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתוֹ בְּחַיֵּיכֶם וּבְיָמֵיכֶם וּבְחַיֵּי כָּל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּמַהֲרָה וּבְזֶמַן קָרוֹב,

וְאָמְרוּ אָמֵן. והציבור עונים אָמֵן:

הציבור אומרים: יְהִי שְׁמוֹ הַגָּדוֹל מְבָרָךְ

ושליח ציבור עונה: לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

וממשיך שליח ציבור ואומר: יִתְבָּרַךְ, יִשְׁתַּבַּח, יִתְפָּאֵר, יִתְרוֹמֵם, יִתְנַשֵּׂא, יִתְהַדַּר, יִתְעַלֶּה

וַיִּתְהַלֵּל שְׁמוֹ הַנּוֹכָח וְהַנּוֹרָא לְמַעַלְה לְמַעַלְה מְכַל בְּרָכָה, שִׁיר, שְׁבַח

וְתַהֲלָה הָאֱמוּנָה בְּעוֹלָם,

וְאָמְרוּ אָמֵן. והציבור עונים אָמֵן.

מסיימים את התפילה בבקשה:

תִּתְקַבֵּל תְּפִלָּתָם וּבִקְשָׁתָם שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אֲבוֹתֵהֶם שְׁבַשְׁמִים וְאָמְרוּ אָמֵן

יְהִי שְׁלוֹם רַב מִן הַשָּׁמַיִם חַיִּים וְשָׁבַע, רוּחַ וְהַצֵּלָה עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל

וְאָמְרוּ אָמֵן

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן

עלינו לשבח

תפילת עלינו, תפילה עתיקה. מקומה הראשוני הוא בתפילת מוסף לראש השנה. במהלך הדורות התפשטה אמירתה ברוב קהילות כתפילת סיום.

עֲלֵינוּ לְשִׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְהַתְּנָדָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית, שְׁלֹא עֲשָׂנוּ כְּנוֹיֵי
הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה, שְׁלֹא שָׁם חָלַקְנוּ מֵהֶם וְגוֹרְלָנוּ
כָּכָל הַמוֹנָם, שֶׁהֵם מְשַׁתְּחוּיִם לְהֶבֶל וְרִיק וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ,
וְאֲנַחְנוּ מְשַׁתְּחוּיִם לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֵה
שָׁמַיִם וְיִסֵּד אֶרֶץ. מוֹשֵׁב יָקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֶזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים.
הוּא אֱלֹהֵינוּ, וְאֵין עוֹד. אָמֵת מִלְּפָנָיו וְאֵין זוּלָתוֹ. כִּכְתוּב בְּתוֹרָתוֹ: וַיַּדְעָה
הַיּוֹם וְהַשְּׁבוּתָ אֶל לְבָבָהּ, כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל
הָאֶרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד.

עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מִהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר
נְלוּלִים מִן הָאֶרֶץ, וְהַאֲלִילִים כָּרוֹת יִכְרְתוּן. לְתַכּוֹן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שִׁדְיָי,
וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רְשָׁעֵי אֶרֶץ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ
כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְגַּד, וַיִּקְבְּלוּ כָלָם עַל מַלְכוּתְךָ.
וְתִמְלִךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד
תִּמְלִךְ בְּכָבוֹד. כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

ספירת העומר

עומד ומברך :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
עַל סְפִירַת הָעוֹמֶר.

וסופר: הַיּוֹם כֵּךְ וּכך יָמִים, שֶׁהֵם כֵּךְ וּכך יָמִים, וְכך וּכך שָׁבוּעוֹת בָּעוֹמֶר.

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אֲבוֹתֵינוּ שִׁבְעָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתְךָ.

הבדלה

נוהגים לפני הברכות לומר פסוקים, כל אחד כמנהגו

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פָּרִי הַגֶּפֶן.

במוצאי שבת: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא עֵצִי / עֲשֵׂבִי /

מִיַּי בְּשָׁמִים.

במוצאי שבת ויום הכפורים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוֹרֵי

הָאֵשׁ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחול, וּבֵין

אוֹר לְחֹשֶׁךְ, וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְגוֹיִם, וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחול.

ברכת המפיל

כשייכנס אדם למיטתו לישן בלילה, מברך :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְפִּיל חֲבָלִי שִׁנָּה עַל עֵינִי, וּמֵאִיר לְאִישׁוֹן בֵּת עֵינִי. יְהִי

רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי, שֶׁתְּצִילֵנִי מִיָּצָר רָע וּמִפְּנֵעַ רָע, וְאַל יִבְהִלֵנִי חֲלוּמוֹת רָעוֹת וְלֹא

הִרְהוּרִים רָעִים, וְתַהַרְגֵנִי מִשְׁתִּי שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְתַעֲמִידֵנִי מִמָּוֶה לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, וְהֵאִירָה עֵינִי, כֵּן

אִישָׁן הַמָּוֶת; בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמֵּאִיר לְכָל הָעוֹלָם.

וקורא פרשה ראשונה מקרית שמע, והשכיבנו, וישן. ואם אנסתו שינה - קורא אפילו פסוק ראשון או פסוקי רחמים, ואחר כך ישן.

הנהגת הבוקר

לשון הרמב"ם "בשעה שייקץ בסוף שנתו, מברך והוא על מיטתו כך: אלוהיי, הנשמה שנתת בי כששומע קול התרנגול-מברך הנותן לשכוי בינה. כששובש בגדיו--מברך מלביש ערומים. כשמניח סדינו על ראשו--מברך עוטר ישראל בתפארה. כשמעביר ידיו על עיניו--מברך פוקח עיוורים. כשיישב על מיטתו--מברך מתיר אסורים. כשמוריד רגליו מן המיטה ומניחן על הארץ--מברך רוקע הארץ על המים. כשעומד--מברך זוקף כפופים. כשנוטל ידיו--מברך אשר קידשנו במצוותיו וציוונו על נטילת ידיים. כשרוחץ פניו--מברך המעביר שינה מעיניי ותנומה מעפעפיי; יהי רצון וכו' וכל זמן שייכנס אדם לבית הכיסא--אומר[והיום לא נהגו] קודם שייכנס, התכבדו וכו' [כבוד לכם] ואחר שייצא--מברך אשר יצר. כשחוגר חגורו[או מכנסים]--מברך אוזר ישראל בגבורה. כששובש מנעלו--מברך שעשה לי כל צרכי. כשמחלף לצאת לדרך--מברך המכין מצעדי גבר. ומברך אדם בכל יום--שלא עשני גוי; שלא עשני אישה. שמונה עשרה ברכות אלו, אין להן סדר, אלא מברך כל אחת מהן על דבר שהברכה בשבילו, בשעתו. וכל ברכה מהן שלא נתחייב בה, אינו מברך אותה. כיצד: לן בכסותו, אינו מברך כשעומד מלביש ערומים; הלך יחף, אינו מברך שעשה לי כל צרכי. ביום הכיפורים ובתשעה באב, שאין שם רחיצה, אינו מברך על נטילת ידיים, ולא המעביר שינה מעיניי. אם לא נכנס לבית הכיסא, אינו מברך אשר יצר את האדם. וכן בשאר ברכות אלו. (תפילה פרק ז)

(נהגו מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁהַחַיִּיתָ לִּי נִשְׁמָתִי בְּחַמְלָה רַבָּה אֲמוּנָתְךָ)

אֱלֹהֵי, נִשְׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה. אַתָּה בְּרָאתָה, אַתָּה יִצְרָתָה, אַתָּה נִפְחָתָה בִּי, וְאַתָּה מְשַׁמְרָה בְּקִרְבִּי, וְאַתָּה עֹתִיד לְטָלָה מִמֶּנִּי, וּלְהַחְזִירָה בִּי לְעֹתִיד לָבֹא. כָּל זְמַן שֶׁהַנִּשְׁמָה בְּקִרְבִּי, מוֹדָה (אֵשׁ מוֹדָה) אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי, רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, אֲדוֹן כָּל הַנִּשְׁמוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּחְזִיר נִשְׁמוֹת לְפָנֶיךָ מֵתִים.

(בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לְשִׁכּוּי בִּינָה לְהִבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה).

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עֵוְרִים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְתִיר אֲסוּרִים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְלַבֵּשׁ עֲרוּמִים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרָה.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֹׁעֵשֶׂה לִּי כָּל צָרָכִי.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְכִּין מַצְעָדֵי גִבּוֹר.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
 נְטִילַת יָדַיִם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר חֶבְלֵי שָׁנָה מֵעֵינִי וּתְנוּמָה
 מֵעַפְעָפִי.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי, שְׁתַּרְוִילֵנִי בְּתוֹרָתְךָ, וְתַדְבֵּקֵנִי בְּמִצְוֹתֶיךָ.
 וְאַל תִּבְיָאֵנִי לַיָּדִי חָטָא, וְלֹא לַיָּדִי עֹז, וְלֹא לַיָּדִי נִסְיוֹן, וְלֹא לַיָּדִי בְּזִיוֹן.
 וְכוּף אֶת יָצְרִי לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ, וְתַרְחִיקֵנִי מֵאָדָם רָע, וּמִחֵבֶר רָע,
 וְתַדְבֵּקֵנִי בְּיֶצֶר טוֹב, וּבְחֵבֶר טוֹב. וְתַנְנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְחֵן לְחֶסֶד
 וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ, וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵי, וְתַנְמִלֵּנִי חֲסָדִים טוֹבִים. בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

אחרי שיצא מבית הכסא

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּתַכְמָה,
 וּבָרָא בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים, חֲלוּלִים חֲלוּלִים. מֵהֶם סְתוּמִים, מֵהֶם פְּתוּחִים,

שָׁאֵם יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִפְתֹּחַ אֶחָד מֵהֶם אֵינוֹ יָכוֹל לְהִתְקִים אֶפְלוֹ
שָׁעָה אַחַת בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה רֹפֵא כָּל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת.

(כשנכנס כבוד לכם המקבדים משרתי קדש דרך ארץ הוא פנוי דרך ברוך אתה יהוה האל הכבוד)

בירושלמי מובא שלא עשני גוי שאין הגויים כלום שנאמר כל הגויים כאין נגדו, שלא עשני בור שאין בור ירא חטא, שלא עשני אשה שאין האשה מצווה על (כל) המצוות.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

אִישׁ שֶׁלֹּא עָשִׂי גוֹי. אִשָּׁה שֶׁלֹּא עָשִׂי גוֹיָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשִׂי בּוֹר.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

אִישׁ שֶׁלֹּא עָשִׂי אִשָּׁה. אִשָּׁה שֶׁעָשִׂי כְּרִצּוֹנוֹ אוֹ שֶׁעָשִׂי אָדָם בְּצַלָּם וּבְדַמּוֹת.

ציצית

בחומש במדבר סיני צוה הקב"ה למשה "ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת" בתקופת חז"ל (ואצל יהודי תימן עד ימים אלו) מצווה זו הייתה מתקיימת על ידי לבישת הטלית ברוב שעות היום. הטלית היא בגד פשוט בעל ארבע כנפות (קרנות) אשר "מידתה כדי שיתכסה בה ראשו ורובו של קטן המהלך לבדו בשוק ואינו צריך אחר לשמרו ולילך עמו" (רמב"ם ציצת פ"ג על פי מנחות דף מא) ועוד שלא יבוש הגדול לצאת עמו לשוק (רש"י) הטלית שמשה לצרכים הרבה לעת מצוא כגון: לצרור מטבעות או דבר מאכל כמו שכתוב בתורה "משארתם צררת בשמלתם" (שמות פרק יב) (הרב קאפח) על כן צריך האדם ללבוש בגד טבעי ושימושי מעל שאר בגדיו בעל ארבע כנפות ויטיל שלשה חוטי לבן והרביעית של תכלת (ספרי).

יברך על הטלית או הבגד כשמתעטף בו

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִית.

(וכשקושר ציצת, עושה תפילין מברך בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲשׂוֹת צִיצִית / לַעֲשׂוֹת תְּפִילִין)

תפילין

מובא במסכת תפילין "כך היה רבי אליעזר אומר גדולה היא מצות תפילין שכך אמר הקב"ה לישראל והגית בו יומם ולילה אמרו ישראל לפני הקב"ה רבון העולמים וכי אנו יכולים להגות יומם ולילה אמר להם הקב"ה בניי הוו נותנים תפילין על ראשיכם ועל זרועותיכם ואני מעלה עליכם כאילו אתם הוגים בתורה יומם ולילה שנאמר והיה לך לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת ה' בפיך"

קושר תפילין של יד

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת תְּפִלִּין.

ומניח תפילין של ראש

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת הַנֶּחֱת תְּפִלִּין.

וכשחולץ תפילין לפני השקיעה יש נוהגים לברך

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְשִׁמּוֹר חֻקָּיו.

ברכת התורה

יברך כל פעם לפני לימודו

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲשֹׂק בְּדִבְרֵי תוֹרָתְךָ. רַבִּי יוֹחָנָן סֵיִים: הָעֶרֶב נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵת דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיָה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצָאנוּ וְצִאֲצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְעוֹשֵׂי תוֹרָתְךָ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

ברכת רב המנונא בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוֹ מִכָּל

הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

בכל יום, חייב אדם לברך שלוש ברכות אלו, ואחר כך קורא מעט מדברי תורה. ונהגו העם, לקרות ברכת כוהנים; ויש מקומות שקורין "צו את בני ישראל" (במדבר כח, ב); ויש מקומות שקורין שתיחה. וקורין פרקים או הלכות מן המשנה, או מן הברייתות. (תפילה ז, יא)

במדבר ו

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם: יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם: וַיִּשְׁמוּ אֶת-שְׁמֵי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

אלו דברים שאין להם שעור: הפאה, והבכורים, והראיון, וגמילות חסדים ותלמוד תורה. אלו דברים שאדם אוכל פרותיהן בעולם הזה, והקָרֵן קִיָּמָת לֹו לְעוֹלָם הַבָּא: כְּבוֹד אָב וָאֵם, גְּמִילוֹת חֲסָדִים, וְהַבָּאָת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֶבְרֹו, וְתִלְמוּד תּוֹרָה כְּנֻגַּד כָּלָם.

תָּנָא דְּבִי אֱלִיהוֹ, כָּל הַשּׁוֹנָה הַלְכוֹת מִבִּטָּח לֹו שְׁתוּא בֶן הָעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאמַר הַלִּיכּוֹת עוֹלָם לֹו אֵל תִּקְרִי הַלִּיכּוֹת אֵלָּא הַלְכוֹת.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָה, תִּלְמִידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שָׁלוֹם בְּעוֹלָם שְׁנֵאמַר וְכָל-בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְהוָה וְרַב שָׁלוֹם בְּנֵיךָ, אֵל תִּקְרִי בְּנֵיךָ אֵלָּא בְּנֵיךָ.

קרבנות

במגילה דף לא אמר לפניו (אברהם) תינח בזמן שבית המקדש קיים בזמן שאין בית המקדש קיים מה תהא עליהם אמר לו כבר תקנתי להם סדר קרבנות כל זמן שקוראים בהן מעלה אני עליהם כאילו מקריבין לפני קרבן ומוחל אני על כל עוונותיהם.

רבוֹן הָעוֹלָמִים, אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים. אַתָּה צוִּיתָנוּ לְהַקְרִיב
קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ, וְלִהְיוֹת פְּתֻחַיִם בְּעִבּוֹדְתָם, וְלִזְנוּת בְּדוּכָנָם,
וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם. וְעַתָּה בְּעוֹנוֹתֵינוּ חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבָטַל הַתָּמִיד,
וְאֵין לָנוּ לֹא כֹהֵן בְּעִבּוֹדָתוֹ וְלֹא לִזְנוּת בְּדוּכָנָו וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ. וְאַתָּה
אָמַרְתָּ וַנִּשְׁלַמָּה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ. לָכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיְהִיָּה שִׁיחַ שְׁפָתוֹתֵינוּ זֶה חָשׁוּב וּמִקְבָּל וּמְרָצָה לְפָנֶיךָ
כְּאִלּוּ הִקְרַבְנוּ קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ וְעַמְּדָנוּ עַל מַעֲמָדוֹ. וְנֹאמַר וְשָׁחַט
אֹתוֹ עַל יַד הַמִּזְבֵּחַ צִפְּנָה לְפָנֶיךָ יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהְרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמֹו
עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְנִתַּח אֹתוֹ לְנִתְחָיו וְאֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־פָּדְרוֹ וְעָרָךְ הַכֶּהֶן
אֹתָם עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: וְהִקְרִיב וְהִכָּרְעִים
יִרְתֵּץ בְּמִים וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עֲלֶיהָ הוּא אִשָּׁה
רֵיחַ נִיחֹחַ לִיהוָה: וְנֹאמַר זֹאת הַתּוֹרָה לְעֹלָה לְמִנְחָה וְלִחְטָאת וְלִזְבָּח
וְלִמְלוּאִים וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים:

במדבר פרק כח

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צֹו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
 אֶת־קֶרְבְּנִי לַחֲמִי לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחֹחַי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ
 לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם
 לַיּוֹם עֹלָה תָּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי
 תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים: וְעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִית
 רְבִיעֶת תֵּהֵן: עֹלֹת תָּמִיד תַּעֲשֶׂיהָ בְּתֵר סִינִי לְרֵיחַ אִשָּׁה לַיהוָה:
 וְנִסְכּוֹ רְבִיעֶת תֵּהֵן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בִּקְדָשׁ הַסֹּד נִסֵּךְ שֶׁכֶר לַיהוָה: וְאֵת
 הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וְכִנְסֹכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ
 נִיחֹחַ לַיהוָה:

לשבת

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כִבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
 וְנִסְכּוֹ: עֹלֹת שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

לראש חודש

וּבְרֵאשִׁי חֹדְשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים
 בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד
 וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד: וְעֶשְׂרֵן עֶשְׂרֵן סֹלֶת מִנְחָה
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי תֵהֵן
 יִהְיֶה לֶפָר וּשְׁלִישֶׁת תֵּהֵן לְאֵיל וּרְבִיעֶת תֵּהֵן לַכֶּבֶשׂ יֵין וְאֵת עֹלֹת חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ
 לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה: וּשְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת לַיהוָה עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

תחינות

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתַּשְׁבֵּר וְתִשְׁבִּית עָלוּי שָׁל יִצָּר הָרַע מִלִּבִּנוּ שְׁכָךְ בְּרֹאֲתָנוּ לַעֲשׂוֹת רָצוֹנְךָ וְאֲנוּ חַיִּבִּים לַעֲשׂוֹת רָצוֹנְךָ אַתָּה חָפֵץ וְאֲנוּ חַפְצִים וְמִי מַעֲכָב שְׂאוֹר שְׁבַעֲסָה גָלוּי וַיִּדְוַע לְפָנֶיךָ שְׂאִין בָּנוּ כַּח לַעֲמֹד בּוֹ וְלָכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתַּשְׁבִּיתָהוּ מֵעָלֵינוּ וְתִכְנִיעָהוּ וְנַעֲשֶׂה רָצוֹנְךָ כְּרָצוֹנֵנוּ בְּלִבָּב שָׁלֵם.

בתנא דבי אליהו "לעולם יהא אדם זרא שמים בשתר ומוצה על האמת ודובר אמת בלבבו ושפים ויאמר:

רְבוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מְפִילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. מַה אָנוּ, מַה חַיֵּינוּ, מַה חֲסִידֵנוּ, מַה צְדָקָנוּ, מַה יִּשְׁעֵנוּ מַה כַּחֲנוּ, מַה גְּבוּרָתֵנוּ. מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים כָּאִין לְפָנֶיךָ וְאֲנָשֵׁי הַשֵּׁם כֻּלָּא הִיוּ, וְחַכְמִים כְּבָלִי מִדָּע, וְגִבּוֹנִים כְּבָלִי תַשְׁכֵּל, כִּי רַב מַעֲשֵׂיהֶם תַּחֲוֹ וַיְמִי תַיִיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ. כְּמוֹ שְׁכָתוֹב בְּדִבְרֵי קֶדְשְׁךָ וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הַכֹּל הֶבֶל. אֲבָל, אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתְךָ, בְּנֵי אֲבִרָהֶם אֶתְבָּךְ, שְׁנִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה, זָרַע יִצְחָק עֲקִידָךְ, שְׁנַעֲקַד עַל גִּבִּי מִזְבִּיחֶךָ, עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֶךָ בְּכוֹרְךָ, שְׁמֵאתְּבִתְךָ שְׁאֵתְּבִת אוֹתוֹ וּמִשְׁמַחְתְּךָ שְׁשִׁמַּחְתָּ בּוֹ, קָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁרוּן.

לְפִיכָּה, אָנוּ תִּיבִים לְהוֹדוֹת לָךְ, וּלְשַׁבְּחָךְ, וּלְפַאֲרָךְ, וּלְרוֹמְמָךְ, וּלְתֵן
הוֹדָאָה וּשְׁבַח לְשִׁמְךָ. אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקֵנוּ, וּמֵה נָעִים גּוֹרְלֵנוּ, וּמֵה
יָפָה יִרְשָׁתֵנוּ. אֲשֶׁרִינוּ שָׁאֲנוּ מִשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים וְאוֹמְרִים:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד

אֵתָהּ הוּא קוֹדֵם שְׁנִבְרָא הָעוֹלָם, אֵתָהּ הוּא אַחֵר שְׁנִבְרָא הָעוֹלָם. אֵתָהּ
הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵתָהּ הוּא לְעוֹלָם הַבָּא. קִדַּשׁ אֵת שְׁמְךָ עַל מְקוֹדֵי־שֵׁי
שְׁמְךָ, וְקִדַּשׁ אֵת שְׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ. וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרִים וְתִגְבִּיָּה קִרְנֵנוּ. בָּרוּךְ
אֵתָהּ יְהוָה מְקִדֵּשׁ אֵת שְׁמְךָ בָּרַבִּים.

אֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבְשָׁמַיִם הַשְּׁמַיִם הָעֲלִיּוֹנִים. אֵתָהּ
אֵתָהּ הוּא רִאשׁוֹן וְאֵתָהּ הוּא אַחֲרוֹן, וּמִבְּלָעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קִבֵּץ קִנְיֶךָ
לְחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, יִכִּירוּ וַיֵּדְעוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם כִּי אֵתָהּ הוּא הָאֱלֹהִים
לְבַדְּךָ לְכֹל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ. אֵתָהּ עָשִׂיתָ אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ, אֵת
הַיָּם, וְאֵת כָּל אֲשֶׁר בָּם. וּמִי בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ בְּעֲלִיּוֹנִים אוֹ בַּתְּחִתּוֹנִים
שִׁיאֲמַר לָךְ מֵה תַעֲשֶׂה. אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, עָשִׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעִבּוֹר שְׁמְךָ
הַגָּדוֹל שְׁנִקְרָא עָלֵינוּ, וְקִיָּם לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵה שְׁכָתוֹב: בָּעֵת הַזֵּה
אֲבִיא אֲתָכֶם וּבָעֵת קִבְּצִי אֲתָכֶם כִּי־אֶתֵּן אֲתָכֶם לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה בְּכָל עַמֵּי
הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעִינֵיכֶם אָמַר יְהוָה.

תפילת שחרית

מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁהוֹצֵאתָנִי מֵאֶפְרָיָה לְאוֹרֶה.

על פי תלמוד ירושלמי ברכות ד, א; בראשית רבה פרשה סח

זמירות

לשון הרמב"ם ושיבחו חכמים, למי שקורא זמירות מספר תהילים בכל יום ויום, והן מתהילה, לדוד, עד סוף הספר. וכבר נהגו העם לקרות פסוקים לפניו, ולאחריהן; ותיקנו חכמים ברכה לפני הזמירות, והיא ברוך שאמר, וברכה לאחריהן, והיא ישתבח. (תפילה פ"ז יב)

שליח ציבור אומר בקול רם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶי הַשָּׁמַיִם לְקִיּוּמֵנוּ וּלְהַנִּיעֵנוּ וּלְחַיּוּתֵינוּ לְשׁוֹרֵר שִׁיר חֲדָשׁ

בְּבִנְיַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְאָמְרוּ אָמֵן והציבור עונים אָמֵן

שליח ציבור אומר בקול רם, והציבור עומדים וקוראים עמו בלחש:

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וַהֲיָה הָעוֹלָם, בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל אֲבִי הַרְחֵמֵן הַמְהִלָּל בְּפִי עַמּוֹ, מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן כָּל חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו, וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ נְהַלְלֶךָ נִיחַדְךָ נִשְׁבַּחְךָ וְנִזְכִּיר שִׁמְךָ מִלְּפָנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי לְעוֹלָמִים מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר עַד עַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ מְהִלָּל בְּתַשְׁבְּחוֹת.

תהילים פרק ק

מִזְמוֹר לְתוֹדָה הִרְעִינוּ לַיהוָה כָּל-הָאָרֶץ: עַבְדֵי אֶת-יְהוָה בְּשִׁמְחָה בָּאוּ לְפָנָיו בְּרִנָּה: יָדְעוּ כִּי-יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא-עֹשֶׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֶאֱן מִרְעִיתוֹ: בָּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצִרָתָיו בְּתַהֲלָה הוֹדוּ-לוֹ בִּרְכוּ שְׁמוֹ: כִּי-טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעַד-דָּר וָדָר אֲמִנְתּוֹ:

לקט פסוקי זמר

יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׁיו:

יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:

מִמְזֶרֶח-שָׁמֶשׁ עַד-מְבוֹאוֹ מְהִלָּל שֵׁם יְהוָה:

רַם עַל-כָּל-גּוֹיִם | יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:

יְהוָה שֹׁמֵן לְעוֹלָם יְהוָה זָכָר לְדֹר-וָדָר:

יְהוָה בַּשָּׁמַיִם הַכִּין כֶּסֶּא וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה:

יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ:

יְהוָה | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אֲבָדוּ גּוֹיִם מֵאֲרָצוֹ:

יְהוָה הַפִּיר עֲצַת-גּוֹיִם הִנִּיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים:

עָצוּ עֲצָה וְתָפַר דִּבְרָו דָּבָר וְלֹא יָקִים כִּי עֲמָנוּ אֵל:

רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בִּלְב-אִישׁ וְעֲצַת יְהוָה הִיא תָקוּם:

עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחֲשָׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדָר:

כִּי תוֹא אָמַר נִיְהִי הוּא-צִוָּה וַיַּעֲמֹד:

כִּי-בָתַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אֹהֶה לְמוֹשָׁב לּוֹ:

כִּי-יַעֲקֹב בָּתַר לּוֹ יְהִי יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ:

כִּי | לֹא-יִטָּשׁ יְהוָה עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב:

וְהוּא רַחוּם | יִכַּפֵּר עֲוֹן וְלֹא-יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ תהילים עח, לח

וְלֹא-יָעִיר כָּל-חַמָּתוֹ:

יְהוָה הוֹשִׁיעָה תְּמַלֵּךְ יַעֲנֵנִי בְיוֹם-קָרְאֹנִי: תחילים כ, י

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶה לָּךְ סֵלָה: תחילים פד, ה

אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכַּכָּה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיְהוּהָ אֱלֹהֵיו: תחילים קמד, טו

תהלה לדוד

א"ר אלעזר א"ר אבינא כל האומר תהלה לדוד בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא (ברכות ד).

תחילים פרק קמה

א תהלה לדוד

אֲרוֹמַמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכְּךָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

ב בְּכָל-יּוֹם אֶבְרַכְּךָ וְאֶהְלֶלְךָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

ג גָּדוֹל יְהוָה וּמִהֲלָל מְאֹד וְלִגְדֹלָתוֹ אֵין חֶקֶר:

ד דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ:

ה הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:

ו וַעֲזֹז נִזְרָאֲתֶיךָ יֹאמְרוּ וְגִדְלָתְךָ אֶסְפְּרָנָה:

ז זָכַר רַב-טוֹבֶכָּה יִבְיַעוּ וְצִדְקָתְךָ יִרְנֵנוּ:

ח חֲנִין וְרַחֲמִים יְהוָה אֲרָךְ אֲפִים וְגִדְל-חֶסֶד:

ט טוֹב-יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו:

י יוֹדוֹךָ יְהוָה כָּל-מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכְּכָה:

יא כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ:

יב לְהוֹדִיעַ | לְבַנֵּי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ:

- יג מְלֻכּוֹתֶיךָ מְלָכוֹת כָּל-עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶּיךָ בְּכָל-דָּוָר וְדָר:
- יד סוּמְךָ יְהוָה לְכָל-הַנִּפְלִיִּים וְזוֹכֶיךָ לְכָל-הַכּוֹפִּים:
- טו עֵינֵי-כָל אֱלֹהֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
- טז פּוֹתֵחַ אֶת-יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רִצּוֹן:
- יז צִדִּיק יְהוָה בְּכָל-דִּרְכָּיו וְחֹסֶד בְּכָל-מַעֲשָׂיו:
- יח קָרֹב יְהוָה לְכָל-קָרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמֶּת:
- יט רִצּוֹן-יִרְאָיו יַעֲשֶׂה וְאַתָּה שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם:
- כ שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת-כָּל-אֲהָבָיו וְאַתָּה כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
- כא תַּהַלֵּל יְהוָה יְדָבָר פִּי וַיִּבְרַךְ כָּל-בָּשָׂר שֵׁם קְדֹשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

מזמורי הלולים

אמר רבי יוסי יהא חלקי מגומרי[אומרי] הלל בכל יום(שבת קיח) ועיקר מזמורי הלולים: הללו את ה' מן השמים, הללו אל בקדשו (ראה רש"י, ושי"ע סימן נב).

תהילים פרק קמו

הִלְלוּ-יְיָ הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֶת-יְהוָה: אֲהַלֵּלָהּ יְהוָה בְּחַיֵּי אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי
בְּעוֹדֵי: אֶל-תִּבְטְחוּ בַּנְּדִיבִים בְּבֶן-אָדָם וְשֹׁאִין לוֹ תִּשׁוּעָה: תִּצַּא רוּחוֹ
יֵשֶׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָדוּ עֲשִׂתְנָתוֹ: אֲשֶׁרִי שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ
שִׁבְרוּ עַל-יְהוָה אֱלֹהָיו: עֲשֶׂה וְשָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם
תִּשְׁמֹר אֱמֶת לְעוֹלָם: עֲשֶׂה מִשְׁפָּט וְלַעֲשׂוֹקִים נָתַן לֶחֶם לָרַעֲבִים יְהוָה
מִתִּיר אֲסוּרִים: יְהוָה וְפָקַח עֵינָיו יְהוָה זָקַף כְּפוּפִים יְהוָה אָהַב

צְדִיקִים: יְהוָה | שֹׁמֵר אֶת-גְּדֵרֵי יְתוֹם וְאֶלְמָנָה יַעֲזֹד וְדָרַךְ רְשָׁעִים יַעֲזוּת:
יִמְלֹךְ יְהוָה | לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדָר וְדָר תִּלְלוּ-יְהוָה:

תחילים פרק קמז

תִּלְלוּ יְהוָה | כִּי-טוֹב זִמְרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי-נָעִים נֶאֱמָה תְהִלָּה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם
יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָס: הֲרָפָא לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמַחֲבֹשׁ לְעַצְבוֹתָם: מוֹנֵה
מִסְפָּר לְכוֹכְבִּים לְכֹלֵם שְׁמוֹת יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב-כֹּחַ לְתַבּוּנָתוֹ
אֵין מִסְפָּר: מַעֲזִיד עֲנָנִים יְהוָה מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַד-יֶאֱרֶץ: עָנִי לִיהוָה
בְּתוֹדָה זָמְרוּ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר: הַמְכֹסֶה שָׁמַיִם | בְּעָבִים הַמְכִין לָאָרֶץ
מָטָר הַמְצַמִּיחַ הָרִים חֲצִיר: נוֹתֵן לְבַהֲמָה לַחֲמָה לְבָנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר
יִקְרָאוּ: לֹא בִגְבוּרַת הַסּוֹס יִחַפֵּץ לֹא-בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רוֹצֶה יְהוָה
אֶת-יִרְאָיו אֶת-הַמִּיֻחָלִים לְחַסְדּוֹ: שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת-יְהוָה תִּלְלוּ אֱלֹהֵינוּ
צִיּוֹן: כִּי-חֹזֶק בְּרִיתִי שְׁעָרֶיךָ בִּרְךָ בְּנֶיךָ בְּקִרְבְּךָ: הַשֵּׁם-נִבּוּלֶךָ שָׁלוֹם
חֶלֶב חֲטִיִּם יִשְׂבִיעֶךָ: הַשְׁלַח אֲמָרְתוֹ אֶרֶץ עַד-מְהֵרָה יִרוּץ וְדָרוּ: הַנִּתֵּן
שָׁלֵג כְּצֹמֶר כְּפֹר כְּאֶפֶר יִפְזֹר: מִשְׁלֵיךְ קָרְתוֹ כִּפְתִּים לְפָנֵי קָרְתוֹ מִי
יַעֲמֹד: יִשְׁלַח וְדָרוּ וַיִּמְסָם יֵשֶׁב רוּחוֹ וַיִּלּוּ-מָיִם: מִנִּיד וְדָרוּ לִיעֶקֶב חֲקִיו
וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵן | לְכָל-גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי-יָדָעוֹם
תִּלְלוּ-יְהוָה:

תהילים פרק קמח

הִלְלוּ יְהוָה הִלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם הִלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים: הִלְלוּהוּ
 כָּל־מַלְאָכָיו הִלְלוּהוּ כָּל־צָבָאוֹ: הִלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיָּרֵחַ הִלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכָבֵי
 אוֹר: הִלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר ׀ מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יְהִלְלוּ אֶת־שֵׁם
 יְהוָה כִּי הוּא צוּנָה וְנִבְרָאוֹ: וַיַּעֲמִידֵם לְעֵד לְעוֹלָם חֶק־נֶתָן וְלֹא יֵעָבֹר:
 הִלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל־תַּהֲמוֹת: אֲשׁ וּבָרַד שֶׁלֵּג וְקִטּוֹר
 רוּחַ סַעֲרָה עֲשֵׂה דְבָרוֹ: הַתְּרִים וְכָל־גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים: הַחֲתִיָּה
 וְכָל־בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי־אָרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי
 אָרֶץ: בַּחֲוָרִים וְגַם־בְּתוֹלוֹת זָקֵנִים עַם־נְעָרִים: יְהִלְלוּ ׀ אֶת־שֵׁם יְהוָה
 כִּי־נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ הוֹדּוֹ עַל־אָרֶץ וּשְׁמַיִם: נִגְרָם קָרָן ׀ לְעַמּוֹ תַּהַלְלָה
 לְכָל־חֲסִידָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבּוֹ הִלְלוּ־יְהוָה:

תהילים פרק קמט

הִלְלוּ יְהוָה ׀ שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ אֲתַהֲלֹתוּ בְּקֶהֱל חֲסִידִים: יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל
 בַּעֲשָׂיו בְּנִי־צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָּם: יְהִלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחּוֹל בְּתֶף וְכִנּוֹר
 יִזְמְרוּ־לוֹ: כִּי־רוֹצָה יְהוָה בַּעֲמּוֹ יַפְאֵר עֲנֻיִם בִּישׁוּעָה: יַעֲלִזוּ חֲסִידִים
 בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחָרֵב פִּיפִיּוֹת בִּידָם:
 לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכָחוֹת בַּלְאֻמִּים: לְאַסֵּר מַלְכֵיהֶם בְּזָקִים וְנִכְבְּדִיהֶם
 בְּכַבְּלֵי בְרוֹזַל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם ׀ מִשְׁפָּט כְּתוֹב הִדְרָה הוּא לְכָל־חֲסִידָיו
 הִלְלוּ־יְהוָה:

תהילים פרק קנ

הִלְלוּ יְהוָה הַלְלוּ־אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרָקִיעַ עֲזֹז׃ הַלְלוּהוּ בַּנְּבוֹרֹתָיו
הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדָלוֹ׃ הַלְלוּהוּ בַּתִּקְעָה שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בַּנֶּבֶל וּבְנֹר׃
הַלְלוּהוּ בַּתֶּף וּמַחֲוֹל הַלְלוּהוּ בַּמִּנִּים וְעִנָּב׃ הַלְלוּהוּ בַּצִּלְצְלִי־שִׁמְעַה
הַלְלוּהוּ בַּצִּלְצְלִי תְרוּעָה׃ כָּל הַנְּשָׁמָה תִּתְהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּ־יְהוָה׃

בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן׃ תהילים פרק פט

דברי הימים א פרק כט

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְהוָה לְעֵינָי כָּל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם׃ לָךְ יְהוָה תִּגְדָּלָה וְתִגְבוּרָה
וְתִתְפַּאֲרֶת וְתִתְנַצֵּחַ וְתִהְיֶה כִּי־כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יְהוָה הַמְּמַלְכָה
וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל׃ לְרֹאשׁ׃ וְהַעֲשֶׂה וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשִׁיל בְּכָל
וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגִבּוֹר וּלְתֹזֵק לְכָל׃ וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים
אֲנִיחֵנוּ לָךְ וּמִתְהַלָּלִים לְשֵׁם תִּפְאָרְתֶּךָ׃

וַיִּשְׁתַּבַּח שִׁמְדָּה לְעַד, מִלְּפָנָיו, הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי לָךְ
נָאֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, שִׁיר וּשְׁבָח, הַלֵּל וְזִמְרָה, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת, נִצָּח
וּגְבוּרָה, גְּדָלָה תִּתְהַלָּה וְתִתְפַּאֲרֶת, עַז וּמִמְשָׁלָה, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתְּשֻׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת רַבּוֹן כָּל
הַמַּעֲשִׂים הַבּוֹחֵר בַּשִּׁירִי וְזִמְרָה חַי לְעוֹלָמִים.

שירת הים

לשון הרמב"ם יש מקומות שנהגו לקרות בכל יום אחר שמברכין ישתבח, שירת הים, ואחר כך מברכין על שמע; [מנהג ארץ ישראל] ויש מקומות שקורין שירת האזינו; ויש יחידים, שקורין שתי השירות: הכול לפי המנהג (תפלה ז יג). כיום נוהגים לומר שירת הים בכל יום ויש נוהגים בתשעה באב לקרא פרשת האזינו.

שמות פרק יד

וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפַּת הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בַּמִּצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בְּיַהֲלֵנוּ בְּיַהֲלֵהָ וּבַמִּשְׁחָה עָבָדוּ:

שמות פרק טו

אֲנִי יִשְׂרָאֵל מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לְאֹמֶר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־נָצְאָה גָּאָה סוּס וָרֶכֶב וָרָמָה בָּיָם: עֲזִי וְזִמְרָתִי יְהִי וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאֶנְהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וְאֶרְמָמְנָהוּ: יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ: מִרְכַּבַּת פָּרֹעַה וְחִילוֹ יִרְהַב בָּיָם וּמִבְחָר שְׁלֹשִׁי טַבָּעוֹ בָּיָם־סוּף: תַּהֲמֹת יִכְסִּימוּ יִרְדּוּ בַּמִּצּוֹלֹת כְּמוֹ־אָבֶן: יִמְיִנֶנּוּ יְהוָה נֶאֱדָרִי בַּכֶּחַ יִמְיִנֶנּוּ יְהוָה תִּרְעֵץ אוֹיֵב: וּבָרֶב גְּאוֹנֶנּוּ תַּהֲרֹס קִמְיֹךְ תִּשְׁלַח חֲרָנֶךָ יֹאכְלֵמוּ כֶּקֶשׁ: וּבְרִית אֶפִּיךָ נִעְרַמוּ מַיִם נִצְבּוּ כְּמוֹ־נֶגֶד נְזִלִים קָפְאוּ תַּהֲמֹת בְּלִבֵּיהֶם: אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֶּךָ אֲשִׁיג אַחֲלֶק שְׁלָל תִּמְלֹאמוּ נַפְשֵׁי אֶרֶיק חֲרָבִי תִּוְרִישְׁמוּ יָדִי: נִשְׁפָּת בְּרוּיָחֶךָ כֶּסֶם יָם צָלְלוּ כַּעֲוִפֹת בְּמַיִם אֲדִירִים: מִי־כַמְכָה בָּאֵלֶם יְהוָה מִי כַּמְכָה נֶאֱדָר בִּקְדֹשׁ נִוְרָא תַּהֲלֹת עָשָׂה פֶּלֶא: נָטִיתָ יִמִּינֶךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ: נָתִיתָ בַּחֲסִדֶּךָ עִם־נֹי גְּאֻלַּת נִתְּלַת בַּעֲזֶךָ אֶל־נְהָ קִדְשֶׁךָ: שָׁמַעַנִי עַמִּים יִרְנְנוּן תֵּיל אֲחֹזִי יֹשְׁבֵי פְלִשְׁתִּים: אֲנִי נִבְהָלוּ אֱלֹהֵי אֲדוֹם אֵילִי מוֹאָב יֶאֱחָזְמוּ רָעַד נִמְגּוּ כָּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן: תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפָחַד בְּגִדְלִי זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאָבֶן עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה עַד־יַעֲבֹר עִם־נֹי קִנִּיתָ: תִּבְאָמוּ וְתִטְעֵמוּ בְּתַר נִתְּלַתֶךָ מִכּוֹן לְשִׁבְתֶּךָ פַּעֲלָתָהּ יְהוָה מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כּוֹנֵנִי יָדֶיךָ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: כִּי בָא סוּס פָּרֹעַה בָּרֶכֶב וּבַפָּרָשׁוֹ בָּיָם וַיִּשָּׁב יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת־מִי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל חָלְקוּ בַּיַּבֵּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם:

פתיחת תפילת הציבור

לשון הרמב"ם: "ושליח ציבור יורד לפני התיבה ועומד באמצע העם; ומתחיל ואומר קדיש [קידוש השם], וכל העם עונים אמין יהא שמייה רבה מברך [יהי שמו הגדול מבורך] בכל כוחם, ועונים אמין בסוף קדיש [קידוש השם]. (פרק ט')

קידוש השם

שליח ציבור עומד ואומר:

יְתַנַּדְל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ הַגָּדוֹל שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
כְּרִצּוֹנוֹ, בְּעוֹלָם שְׁבָרָא, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתוֹ בְּחַיֵּיכֶם וּבְיַמֵּיכֶם וּבְחַיֵּי כָּל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּמַהֲרָה וּבְזֶמַן קָרוֹב.

וַאֲמָרוּ אָמֵן. והציבור עונים אָמֵן:

הציבור אומרים: יְהִי שְׁמוֹ הַגָּדוֹל מְבָרָךְ

ושליח ציבור עונה: לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

וממשיך שליח ציבור ואומר: יִתְבָּרַךְ, יִשְׁתַּבַּח, יִתְפָּאֵר, יִתְרוֹמֵם, יִתְנַשֵּׂא, יִתְהַדָּר, יִתְעַלֶּה

וַיִּתְהַלֵּל שְׁמוֹ הַנּוֹכָח וְהַנּוֹרָא לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה מִכָּל בְּרָכָה, שִׁיר, שְׁבַח

וַתְהַלֵּה הָאֱמוּנָה בְּעוֹלָם,

וַאֲמָרוּ אָמֵן. והציבור עונים אָמֵן.

סדר ק"ש וברכותיה

בְּרַכּוֹ אֶת יְהוָה הַמְּבָרָךְ

שליח ציבור

שליח ציבור והציבור בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ, עוֹשֶׂה

שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל.

הַמַּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ, הַמְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית.
 מִה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה, כָּלֶם בְּחֻכְמָה עָשִׂיתָ, מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ.
 הַמְלֵךְ הַמְרוֹמָם לְבָדּוֹ מְאֹד, הַמְשַׁבֵּחַ הַמְפָאֵר וְהַמְתַּנְשֵׂא מִימּוֹת עוֹלָם.
 אֱלֹהֵי עוֹלָם. בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֲוֹנוֹ, צוֹר מְשֻׁבְּבֵנוּ, מִן
 יִשְׁעֵנוּ, מְשֻׁבָּב בְּעֵדְנוּ. אֵל בָּרוּךְ גָּדוֹל יָדְעָה, הַתְּקִין וַפָּעַל זִהְרֵי חֲמָה, טוֹב
 יֵצֵר כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ, מְאֻרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עָזוֹ, פְּנוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים, רוֹמְמֵי
 שְׁדֵי, תָמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדוּשָׁתוֹ. תִּתְּבָרֵךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁמּוֹת
 מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, עַל כָּל שִׁבְחַ מַּעֲשֵׂי יָדֶיךָ, וּמְאֻרֹת אֲשֶׁר יֵצְרָה
 הַמָּה יִפְאָרוּךְ סֶלָה. הַיְחִיד חוֹתֵם כְּאֹמֹר וכו' תִּתְּרוֹמָם לְעַד צוּרֵנוּ מִלְּפָנוּ
 וּגְאֻלָּנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים. יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מִלְּפָנוּ יוֹצֵר מְשֻׁרְתִּים, אֲשֶׁר
 מְשֻׁרְתֵּיו עוֹמְדִים בְּרוֹם עוֹלָם. וּמְשֻׁמִּיעִים אֶת קוֹלָם יַחַד בְּדִבְרֵי אֱלֹהִים
 חַיִּים וּמְלֵךְ עוֹלָם: כָּלֶם אֲהוּבִים. כָּלֶם בְּרוּרִים. כָּלֶם גְּבוּרִים. וְכָלֶם
 עוֹשִׂים בְּאֵימָה רָצוֹן קוֹנִיָּהֶם בְּאַהֲבָה: וְכָלֶם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת
 שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנוֹתְנִים רִשּׁוֹת זֶה לָזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרֵם בְּנִתְתֵּי רוּחַ.
 בְּשִׁפְהָ בְּרוּרָה וּבִנְעִימָה. קְדוּשָׁה כָּלֶם כְּאַחֵד. עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:
 קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: ישעיהו ו, ג
 וְהַאֲפִנִים וְחִיּוֹת הַקֶּדֶשׁ יַחַד מִתְנַשְּׂאִים לְעִמָּתָם, מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים
 בְּרִיךְ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ: יחזקאל ג, יב

לֹאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנוּ לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם זְמִירוֹת יֹאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוּת יִשְׁמִיעוּ, כִּי הוּא לְבָדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עוֹשֶׂה תְּדָשׁוֹת, בַּעַל מְלָחֳמוֹת, זוֹרֵעַ צְדָקוֹת, מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא רְפוּאוֹת, נוֹרֵא תְהִילּוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, הַמְּחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, כְּאֲמוֹר לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֻלִּים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ, הַתְּקַנֶּת מְאֻרוֹת לְשִׁמְחַת עוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יוֹצֵר הַמְּאֻרוֹת.

אֶהְבֵּת עוֹלָם אֶהְבֶּתְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תְּמַלֵּךְ גְּדוּלָּה וַיִּתְּרָה חֲמֻלָּתְ עָלֵינוּ. אָבִינוּ מְלִכְנוּ בַּעֲבוּר אָבוֹתֵינוּ שֶׁבִטְחוּ בְךָ, וַתִּלְמְדֵנוּ חֻקֵּי חַיִּים, כֵּן תַּחֲנֹנֵנוּ אָבִינוּ אָב הַרְחֵמֵנוּ, הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהַבִּין, לְהַשְׁכִּיל, לְשִׁמֵּעַ, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד, לְשָׁמֵר וּלְעֲשׂוֹת, וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְדַבֵּק בְּלִבֵּנוּ יִרְאָתְךָ, וַיַּחֲד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ,

בַּעֲבוּר שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תָּרִים קַרְנֵנוּ וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ. בְּךָ בִּטְחָנוּ לֹא נִבּוֹשׁ וּבְשִׁמְךָ תְּחַסֵּנוּ לֹא נִכָּלֵם וְלֹא נִכָּשֵׁל עַד עוֹלָמִי עַד, כִּי מֶלֶךְ פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אַתָּה, נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ וְרַחֲמֶיךָ וְחֲסִדֶּיךָ הַרְבִּים אֵל יַעֲזִבֵנוּ נִצַּח סֵלָה וְעַד, וְהִבָּא אֲחֵינוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ, וְתוֹלִיכֵנוּ מִהֲרָה קוֹמְמִיּוֹת לְחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, כִּי בָנוּ בְּתִרְתָּ מִכָּל עָם וּלְשׁוֹן, וְקַרְבָּתְנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיִתְדֶךָ

בְּאַהֲבָה, כְּאִמּוֹר כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לֹא יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
הַבוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

שמע ישראל

יכון בשעה שהוא קורא את שמע לקבל עליו עול מלכות שמים

דברים פרק ו

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ: וְהָיוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּנְךָ הַיּוֹם עַל-לִבְבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָךְ
וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֻכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
וְקָשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטָטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וְכָתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

דברים פרק יא

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שְׁמֵעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה אֹתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָתְךָ
אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: וּנְתַתִּי
מִטֶּר-אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפֹת דִּגְנוֹךְ וְתִירֹשֶׁךָ וַיִּצְהָרְךָ: וּנְתַתִּי
עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לְבִהֲמֹתֶךָ וְאָכְלָתָּ וְשָׂבַעְתָּ: הַשְׁמִרְוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם
וְסִרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָלָה אַף-יְהוָה
בְּכֶם וְעָצָר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר וְהִתְאַדְמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ

וְאָבִדְתֶּם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשִׁמְתֶם
 אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדְּכֶם
 וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמִדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ
 וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
 לֵאבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

במדבר פרק טו

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ
 לָהֶם צִיצִית עַל־כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכְּנָף פֶּתִיל
 תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וִזְכַּרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
 וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתְּוֹרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זִנִּים
 אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים
 לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהוֹיֹת
 לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אַמֶּת וַיְצִיב, וְנִכּוֹן וְקִיָּם, וַיֵּשֶׁר וְנֶאֱמָן, וְטוֹב וַיִּפָּח הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ וְעַל
 אֲבוֹתֵינוּ, עַל בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ
 הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וָעֶד חֶק וְלֹא יַעֲבֹר. אֲשֶׁר־יֵאָשֵׁם
 לְמִצְוֹתֶיךָ וּדְבָרֶיךָ וְתוֹרָתְךָ יָשִׁים עַל לִבּוֹ.

אֱמֶת שְׁאֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מִלְּפָנֶיךָ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ,
נִזְאָלְנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ, יוֹצְרֵנוּ צוֹר יְשׁוּעֵתָנוּ, פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ, מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ
נִקְרָא עָלֵינוּ בְּאַהֲבָה, אֵין אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ.

עוֹזֵר אֲבוֹתֵינוּ אֵתָהּ הוּא מֵעוֹלָם, מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לְבָנֶיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר
וְדוֹר. אֱמֶת אֵתָהּ הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ, וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לְרִיב רִיבָם. אֱמֶת אֵתָהּ
הוּא רֵאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלָעַדֶּיךָ אֵין לָנוּ מוֹשִׁיעַ. מִמַּצְרִים
נִזְאָלְתָנוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ, כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם הִרְגָתָ. וּבְאֱלֹהֵיהֶם
שֹׁפְטִים עָשִׂיתָ, וַיִּם סוּף בְּקָעָתָ לִפְנֵי בְנֵיךָ וַתַּעֲבִירֵם בְּתוֹכוֹ בְּחֶרֶבָה, וְאֵת
כָּל צָרֵיהֶם הִבָּאִים אַחֲרֵיהֶם כִּסֵּה הַיָּם, אַחֲדָם מֵהֶם לֹא נוֹתֵר.

עַל זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמָמוֹ לְאֵל, וְנִתְּנוּ יָדַיִם זְמִירוֹת וְהוֹדָאוֹת,
מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, אָמְרוּ כָלָם:

מִי־כִמְכָּה בָּאֵלִים יְהוָה מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר בִּקְדֻשׁ

נוֹרָא תִּהְלֵת עֲשֵׂה פֶלֶא

מִלְכוּתְךָ רָאוּ בְנֵיךָ עַל תֵּיִם זֶה צוֹר יִשְׁעֵנוּ עָנוּ וְאָמְרוּ

יְהוָה | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד

וְנֵאמַר נִזְאָלְנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בָּרוּךְ אֵתָהּ יְהוָה צוֹר
יִשְׂרָאֵל וְנִזְאָלוּ.

שמונה עשרה ברכות

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ: תהילים נא, יז

א. אבות

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

בעשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים נהגו להוסיף:

זְכוּרֵנוּ לְחַיִּים מְלֶכֶד רַחֲמָן חֲפֵץ בְּחַיִּים, כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מְגַנְּנוּ וּמְגֵן אֲבוֹתֵינוּ, מְבַטְּחֵנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְגֵן אַבְרָהָם:

ב. גבורות

אַתָּה גִּבּוֹר וְאִין כְּמוֹךָ, חֲזָק וְאִין זִילָתְךָ,
מְשַׁפִּיל גָּאִים, דֵּן עֲרִיצִים, חַי לְעוֹלָמִים,
מְכַלְכֵּל חַיִּים וּמַחְיֶה מֵתִים,

מְשַׁיֵּב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם, בחורף

מְשַׁיֵּב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַטָּל, בקיץ

כְּהֶרֶף עֵין יְשׁוּעָה לָנוּ תַצְמִיחַ.

בעשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים נהגו להוסיף:

מִי כְמוֹךָ אֵב תְּרַחֲמֵן, זֹכֵר יְצוּרֵיוֹ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

ג. קדושת השם

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקְדוֹשׁ:

בעשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים חותם כך :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ:

שליח ציבור מברך ברכה שלישית בנוסח זה :

שליח ציבור	נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ וְנַשְׁלֵשׁ לְךָ קְדָשָׁה מִשְׁלֶשֶׁת כְּסוּד שִׁית שְׂרָפִי קָדֵשׁ, כִּכְתוּב עַל יָד נְבִיאֶךָ: וְקָרָא זֶה אֵלֶיךָ וְאָמַר
שליח ציבור והציבור	קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: ישעיהו ו, ג
שליח ציבור	אֲזַ בְּקוֹל רֹעַשׁ גָּדוֹל חֵיוֹת תִּקְדָּשׁ וְהָאֹפָנִים מְשִׁמֵּיעִים קוֹלָם, לְעֹמֶת שְׂרָפִים מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים:
שליח ציבור והציבור	בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ: יחזקאל ג, יב
שליח ציבור	מִמְּקוֹמְךָ מִלִּפְנֵי תוֹפִיעַ וְתַמְלִיךְ עֲלֵינוּ כִּי מִחֲכִים אָנוּ לְךָ, תִּשְׁכַּן בְּצִיּוֹן בְּקִרְבֵּי בְּיָמֵינוּ, תִּתְנַדֵּל וְתִתְקַדָּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנִצָּח נִצָּחִים, וְעֵינֵינוּ תִּרְאִינָה בְּמַלְכוּת עֲזָךְ כִּדְבַר הָאֱמוּנָה בְּשִׁירֵי קְדָשְׁךָ עַל יְדֵי דוֹר מְשִׁית צִדְקָךְ:
שליח ציבור והציבור	יִמְלִיךָ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר תִּלְלוּיָהּ: תהילים קמו, י
שליח ציבור	לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד נִדְלָךְ וּלְנִצָּח נִצָּחִים קְדָשְׁתְּךָ נִקְדִּישׁ, וְשִׁבְחָךְ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ, כִּי מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה.
	בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקְדוֹשׁ:
	בעשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים חותם כך :
	בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ:

ד. דעה

חֲנִנּוּ אֲבֵינוּ יְדַעַת מֵאֲתָךְ, וְלִמְדֵנוּ בִּינָה וְהִשְׁכֵּל מִתּוֹרָתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, חוֹנֵן תְּדַעַת:

ה. תשובה

הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֶבֶת, וְרָצָה תְּשׁוּבָתֵנוּ.

כָּאָמֹר: שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבְכִים אֶרֶץ מְשׁוֹבְתֵיכֶם. ירמיהו ג, כב

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַרוֹצֵה בְּתִשְׁבּוּבָה:

ו. סליחה

סָלַח לָנוּ אֲבִינוּ, כִּי חָטָאנוּ לָךְ.

מִחָה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ, כִּי רַבִּים רַחֲמֶיךָ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְרַבֵּה לְסָלַח:

ז. גאולה

רְאֵה בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ,

וְנֶאֱלָנוּ נֶאֱלָה שְׁלֵמָה מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

שליח ציבור ביום התענית:

עֲנֵנוּ יְהוָה עֲנֵנוּ בְּעֵת וּבַעֲוֹנָה תִּזְאָת, כִּי בְּצָרָה גְדוֹלָה אֲנִיחֵנוּ. אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ, וְאַל תִּתְּעַלֵּם מִתְּחִינָתֵנוּ. כִּי

אַתָּה יְהוָה אֵל חַנוּן וְרַחוּם, עוֹנֶה בְּעֵת צָרָה, פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צוּקָה, וְיִצְעֲקוּ אֱלֹהֵינוּ בְּצָר לָהֶם

מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם וְצִלָּם (תהילים קז) בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה.

ח. רפואה

רַפְּאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִמַּכְאוֹב לִבֵּנוּ, וְיִגְוֶן וְאֲנַחָה הַעֲבֵר מִמֶּנּוּ,

וְרַפָּא חֲלָיֵינוּ וּמַכּוֹתֵינוּ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, רוֹפֵא חוֹלִים:

ט. ברכת השנים

בָּרַךְ עָלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ,
וְשִׁבַּע אֶת הָעוֹלָם מִבְּרֻכּוֹתֶיהָ, וְתֵן בְּרָכָה בְּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ, וּפְרִנְסֵנוּ בְּכָבוֹד,

בְּחורף וּבְרַךְ שְׁנוֹתֵינוּ בְּגִשְׁמֵי רֵצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה.

בקיץ וּבְרַךְ שְׁנוֹתֵינוּ בְּטִלְלֵי רֵצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבָרַךְ הַשָּׁנִים:

י. קיבוץ גלויות

תִּקַּע בְּשׁוּפָר גָּדוֹל, וְהָרַם קָרֵן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ,

וְשָׂא נֶס לְקִבֵּץ נִדְחֵינוּ מֵאַרְבַּע פְּנוּתֵי הָאָרֶץ,

וְנִהְיָ כָלֵנוּ אֶגְדָּה אַחַת לְפָנֶיךָ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַבֵּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל:

יא. ברכת המשפט

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרְאֲשׁוֹנָה וְיִוָּעֲצֵנוּ כְּבַתְחֻלָּה,

וְכִלָּה שׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים רָעִים מִיִּשְׂרָאֵל,

וּמִלֶּךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְהוָה לְבִדְךָ, וְשִׁפְטֵנוּ בְּצִדְקָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אוֹהֵב הַמִּשְׁפָּט:

בעשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים חותם כך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:

יב. ברכת המינים והרשעים

לְמַשְׁמָדִים אֵל תְּהִי תִקְוָה, וְהַמִּינִים וְהַמוֹסְרִים כְּרִנֵּעַ יֵאָבְדוּ,

וְהַרְשָׁעִים מִהֲרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר בְּיָמֵינוּ,

יִמָּחֻ מִסֵּפֶר חַיִּים וְעַם צְדִיקִים אֶל-יִכָּתְבוּ. תהילים סט, כט

וְתֵן אוֹיְבֵינוּ נִנְפִים לְפָנֵינוּ, וְהַכְנֵעַ קִמֵּינוּ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹבֵר רָשָׁעִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

יג. ברכת הצדיקים

עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זַקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל גְּרֵי הַצֶּדֶק

יִהְיֶמוּ רַחֲמֶיךָ, וְתֵן לָנוּ שָׂכָר טוֹב עִם עוֹשֵׁי רְצוֹנְךָ, וְצִדְקָנוּ עִמָּהֶם.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבַטֵּחַ לַצְּדִיקִים:

יד. בנין ירושלים

רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ, וְעַל יְרוּשָׁלַּיִם

עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְהָאָר פְּנִיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם.

בְּנֵה בֵיתְךָ וְשִׁכְלֵל הֵיכָלְךָ. וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד תִּתְּנֵה לְמַקְוֶמָּה בְּיָמֵינוּ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵי דָוִד וּבֹנֵה יְרוּשָׁלַּיִם:

בתשעה באב מברך ברכה זו בנוסח זה:

רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסְדֶּיךָ הַנְּאֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ וְעַל יְרוּשָׁלַּיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מְקוֹם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ הָאֵבֶל, הַחֲרֹב, הַהָרוּס הַשׁוּמֵם, הַנִּתּוּן בְּיַד זָרִים, תִּרְמוֹס בְּכַף עֲרִיצִים, וַיִּרְשׁוּהוּ אוֹיְבֶיךָ וַיַּחֲלִיאוּהוּ עוֹכְרֵי עַמָּךְ, וְלִישְׂרָאֵל עַמָּךְ נִתְּנָה אֵת יְרוּשָׁלַּיִם נִתְּלָה וּלְזָרַע יִשׂוּרוּן יִרְשָׁה הוֹרְשָׁתָה, כִּי בָאָשׁ הַצִּתָּהּ וּבָאָשׁ אַתָּה עֲתִיד לִנְחֶמָהּ, פְּאֻמּוֹר: וְאֲנִי אֶתִּיה לָהּ נֶאֱמַר יְהוָה חֹמַת אֵשׁ סָבִיב וּלְכָבוֹד אֶתִּיה בְּתוֹכָהּ: וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד תִּתְּנֵה לְמַקְוֶמָּה בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי דָוִד וּבֹנֵה יְרוּשָׁלַּיִם:

טו. שמיעת תפילה

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַעֲתֵר לָנוּ בְּתַפְלִתֵנוּ.

חַוִּים וְרַחֲמִים עָלֵינוּ, וַעֲשֵׂה מְהֵרָה בְּקִשְׁתֵּנוּ.

היחיד אומר ביום התענית:

עָנְנוּ יְהוָה עָנְנוּ בְּעֵת וּבַעֲוֹנָה הָזֹאת, כִּי בִצְרָה גְדוֹלָה אָנֹכְנוּ, אֵל תִּסְתֵּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ, וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתְחִינָתֵנוּ, כִּי אַתָּה יְהוָה
אֵל חַנּוּן וְרַחוּם, עוֹנֶה בְּעֵת צָרָה, פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צוּקָה, וְיִצְעֲקוּ אֶל-יְהוָה בְּצָר לָהֶם מִמַּצְוֹתֵיהֶם יִצִּילֵם (תהילים קז).

טֶרֶם נִקְרָא אַתָּה תַעֲנֶה,

כְּאִמּוֹר: וְהִיא טֶרֶם-יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמֶּע.

ישעיה סה, כד

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

טז. עבודה

רִצְנוֹנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְשָׁכֵן בְּצִיּוֹן עִירְךָ כְּמֵאָז, אָנָּה רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,

הָשִׁב שְׂכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן וְסִדֵּר הָעֲבוּדָה לִירוּשָׁלַיִם,

וְשֵׁם נַעֲבֹד לְפָנֶיךָ וְנִשְׁתַּחֲוֶה לָךְ.

בראשי חדשים ובחולו של מועד מוסיפים:

אָנָּה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיִבְרָא, יִנִּיעַ וְיִרְאֶה, יִזְכֵּר וְיִפְקֹד לְפָנֶיךָ זְכוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן כָּל עַמּוֹךְ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, וְזִכְרוֹן עִירְךָ וּמִקְדָּשְׁךָ לְטוֹבָה בְּיוֹם
לר"ח — ראש תחדש הַזֶּה
לפסח — חג המצות הַזֶּה
לסוכות — חג הסוכות הַזֶּה
לְרַחֵם עָלֵינוּ בּוֹ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵל חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה לְבָדְךָ נִקְרָאת.
אֲזִי תַחֲפֹץ וּבְחִירָצֶדֶק עוֹלָה וְכִלְיִל אֲזִי יַעֲלוּ עַל-מִזְבִּיחֶךָ פָּרִים.

תהילים נא, כא

וְאַתָּה בְּרַחֲמִים תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שְׁאוֹתְךָ בִּירְאָה נַעֲבֹד:

מודים של הציבור

מודים אנחנו לך שאנו

חייבים להודות לשמך

תרננה שפתי כי אזמרה לך

ונפשי אשר פדית ברוך

אתה יהוה אל תהודאות

מודים אנחנו לך יהוה אלהינו

ואלהי אבותינו על כל הטובות.

החסד והרחמים שגמלתנו

ושעשית עמנו ועם אבותינו

מלפנינו.

בימי ההודיות מוסיפים כאן :

ועל הנסים, הנבירות, התשועות, המלחמות והפדות שעשית עמנו, ועם אבותינו בימים ההם בזמן הזה. לחנוכה :

בימי מתתיהו בן יוחנן הפהן חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשפחם את תורתך ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עושי תורתך. ולך עשית שם גדול בעולם, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך, וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך. כשם שעשית תשועה לאבותינו, כך עשה עמנו בעת הזאת, ונודה לשמך לנצח.

לפורים :

בימי מרדכי ואסתר, כשעמד המן הרשע על עמך ישראל ובקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבזו (אסתר ג, יא). ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את נקמתם, הפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו. והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אתו ואת בניו על העץ (אסתר ט, כח). ויבו היהודים בכל איביהם מכת חרב והרג ואבדו ויעשו בשנאיהם כרצונם (אסתר ט, n). כשם שעשית תשועה לאבותינו, כך עשה עמנו בעת הזאת, ונודה לשמך לנצח.

ליום העצמאות :

בימי בנין הארץ, כשעמדו צבאות ערב על עמך ישראל, ובקשו להשמיד להרג ולאבד את יושבי ארצך מנער ועד זקן, טף ונשים, ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את נקמתם מסרת רבים ביד מעטים וטמאים ביד קדושים, ולך עשית שם גדול בעולם, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה וקפת את קומתנו. שברת על חנויים מעל צוארנו ונתת לנו אחוזת נחלה בארץ אבותינו. כשם שעשית תשועה לנו ולאבותינו, כך עשה עמנו בעת הזאת, ונודה לשמך לנצח.

וליום ירושלים :

בימי חירותנו, בקום עמי ערב פאיש אחד על ישראל חיושבים בטח בארצם, אמרו: לכו ונכחדם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד: ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, נתת בהם עז ונבירה. בששה ימים הניסו את צבאות ערב לכל רוח, רדפום והכניעום, בדלקם אתריהם באו בניך אל חבלי ארץ נרחבים בארץ אשר נשבעת לאברהם, יצחק ויעקב, ועלי לירושלים עירך, ולחצרות קדשך בתרועה, כשם שגאלתנו והבאתנו אל מקום מקדשך כך השב שכנתך לציון עירך, ומזבח חדש בציון תבין ובעבודת בית המקדש נשמח כלנו, ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות, ונודה לשמך לנצח

בעשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים נהגו להוסיף:

זְכוּר רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּכְבוֹשׁ פַּעֲסֶךָ וּכְתוּב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ.

אִם-אָמַרְנוּ מַטָּה רַגְלָנוּ חֲסִידְךָ יְהוָה יִסְעָדָנוּ.
על פי תהילים צד, יח

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַטּוֹב לְךָ לְהוֹדוֹת:

ברכת כהנים

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּקִדְּשָׁתוֹ שֶׁל אֹהֶל מוֹעֵד וְצִוָּנוּ לְבָרֹךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה
יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ: וְשֵׁא יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שָׁלוֹם:
כְּשֶׁאֵין כָּח | אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְּנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הָאֲמוּרָה לְאֹהֶל מוֹעֵד וּבְנֵיו עִם
קְדוּשֵׁיךָ פָּאֲמוֹר יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ וְכוּ'

ית. שלום

שָׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ תָּשִׁים לְעוֹלָם,

בעשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים נהגו להוסיף:

וּבִסְפָּר חַיִּים בְּרַכָּה וּשְׁלוֹם נִזְכֵּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אָנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים וּלְשָׁלוֹם.

כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ, מְעוֹן הַבְּרָכוֹת וְאֹדוֹן הַשָּׁלוֹם.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם: אָמֵן

יְהִיו לְרָצוֹן | אֱמִרֵי-פִי וְהַגִּינוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי: תהילים יט, טו

נוהגים לסיים התפילה כמנהג מר בריה דרבינא:

אֱלֹהֵי, נִצֵּר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׁפָתֵי מוֹדֵבֵר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם, וְנַפְשֵׁי
פֶּעֶפֶר לְכָל תַּהֲוָה. פֶּתַח לִבִּי בַתּוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי.
וְתַצִּילֵנִי מִפְּנֵעַ רָע, מִיֵּצֵר הָרַע, וּמִכָּל רָעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לְבָא לְעוֹלָם, וְכָל
הַחוֹשְׁבִּים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבוֹתָם.

רבי היה מסיים תפילתו

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מִעַיִן
פְּנִים מִעֲזוֹת פְּנִים מֵאֲדָם רָע מִיֵּצֵר הָרַע מִחֲבֵר רָע מִשְׁכֵּן רָע וּמִפְּנֵעַ רָע מִעֵין

הָרַע מִלְשׁוֹן הָרַע מִמִּלְשִׁינוֹת מַעֲדוֹת שֶׁקָּר מִשְׁנָאת הַבְּרִיּוֹת מַעֲלִילָה מִמִּיתָה
 מִשְׁנָה מִחֻלָּאִים רָעִים מִמִּקְרִים רָעִים וּמִשְׁטָן הַמִּשְׁחִית מִדִּין קָשָׁה מִבַּעַל דִּין
 קָשָׁה בֵּין שֶׁהוּא בֶן בְּרִית וּבֵין שְׁאִינוֹ בֶן בְּרִית וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנֶם.

ופוסע לאחריה

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמִרְוֵמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן

בחול המועד סוכות ובחנוכה, וביום העצמאות וירושלים גומרים כאן את ההלל.
 בראשי חדשים ובחול המועד פסח, נוהגים לקרוא כאן הלל בדילוג.

השתחויה

נופלים על פניהם, ומתחננים. ונוהגים לומר:

לְפָנֶיךָ, אֱלֹהֵי כוֹרַע וּמִשְׁתַּחֲוֶה וּמִתְחַנֵּן אֲדוֹן הָעוֹלָם, אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי
 הָאֲדוֹנִים כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים. מַה נֹּאמֵר לַיהוָה, מַה נִּדְבֹר וּמַה נִּצְטַדֵּק. חֲטָאנוּ וְעוֹיְנוּ, וְהִרְשָׁעְנוּ
 וּמִרְדְּנוּ וְסוּר מִמִּצְוֹתֶיךָ, וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ. לָךְ יְהוָה, הִצְדָּקָה וְלָנוּ, בִּשְׁתַּת הַפָּנִים.
 הִשְׁחָרוּ פָנֵינוּ מִפָּנֶי אֱשֻׁמְתָנוּ, וְנִכְפַּפָּה קוֹמָתָנוּ מִפָּנֶי עוֹנוֹתֵינוּ; אֵין לָנוּ פֶה
 לְהַשִּׁיב, וְלֹא מִצַּח לְהָרִים רֹאשׁ. אֱלֹהֵי בּוֹשָׁתִי וְנִכְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהֵי פָנֶי
 אֱלֹיךָ, כִּי עוֹנוֹתֵינוּ רַבּוּ לְמַעַלָּה רֹאשׁ וְאֱשֻׁמְתָנוּ נִדְלָה עַד לַשָּׁמַיִם; אֵין בָּנוּ
 מַעֲשִׂים. עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה לְמַעַן שְׁמֶךָ, כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יַד נְבִיאֶיךָ: לְמַעַן
 שְׁמִי אֲאָרִיךְ אִפִּי וְתִהְיֶה לִּי אֲחֻטָּם-לָךְ לְבִלְתִּי תִכְרִיתֶךָ: לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה
 בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי אִם-לְשֵׁם-קְדֻשְׁתִּי. לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ כִּי-לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד
 עַל-חֲסִדֶּיךָ עַל-אַמְתֶּךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵי-הָיָא אֱלֹהֵיהֶם: אָנָּה יְהוָה,
 אֶל-תִּפֶּן אֶל-קִשֵׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל-רִשְׁעוֹ וְאֶל-חַטָּאתוֹ: סִלַּח-נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה
 כִּנְדָל חֲסִדֶּיךָ וְכֹאשֶׁר נִשְׁאַתָּה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד-הַנֶּה: לְמַעַן-שְׁמֶךָ יְהוָה

וּסְלַחַת לְעוֹנֵי כִי רַב־הוּא: אֲדֹנִי | שְׁמַעַת אֲדֹנִי | סְלַחַת אֲדֹנִי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה
אֶל־תֹּאחֶר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי־שְׁמַךְ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמְּךָ:

יתיישב ויאמר פסוקים אלו

וְאֲנַחְנוּ לֹא נִדַּע מַה נַּעֲשֶׂה, כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ. זְכַר־רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחֲסָדֶיךָ
כִּי מַעֲלָלִים הָמָּה: אֶל־תִּזְכֹּר־לָנוּ עֲוֹנֹת רִאשֹׁנִים מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי
דָלּוּנוּ מְאֹד: קוֹמָה עֲזֹרָתָה לָנוּ וּפָדֵנוּ לְמַעַן חֲסָדֶךָ: יְהִי־חֲסִידֶךָ יְהוָה
עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ: אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר־יְהוָה אֲדֹנִי מִי יַעֲמֹד: כִּי־עַמְּךָ
הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרָא: יְהוָה הוֹשִׁיעָה חֲפֹלְךָ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קִרְאָנוּ: כִּי־הוּא
יַדְּעַ יִצְרָנוּ זָכוֹר כִּי־עָפָר אֲנַחְנוּ: עֲזָרָנוּ | אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דָּבָר
כְּבוֹד־שְׁמֶךָ וְהַצִּילָנוּ וְכַפֵּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

בשני וחמישי מוסיפים תחנונים תיכף אחר נפילת אפים, ובתענית ציבור ובעשרת ימי תשובה
אומרים אבינו מלכנו. (מופיע בסוף התפילה)

לשני וחמישי

יש הנוהגים להתחיל מ"והוא רחום" ראה בסוף התפילה.

יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמְּךָ שׁוּב
לְמַעַן עֲבֹדֶיךָ שְׂבִטִי נַחֲלָתְךָ וְהַצְבוֹר כּוֹפְלִים אוֹתוֹ

ליום שני

יְהוָה אֱלֹהֵי חֲסָדֶיךָ הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר סָפְרוּ לָנוּ אֲבֹתֵינוּ מִלְּפָנִים אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ
בְּזִמְנָן כְּבוֹדְךָ שָׁכַן בְּאַהֲלֵי לְשִׁבְתּוֹ מוֹכֵן וְשֵׁם יְדַבֵּר עִמָּנוּ רַחֲמָתָה מִמָּנוּ זִיו הַשְׁכִּינָה
וַעֲתָה אָנָּה פָּנָה אֲשֶׁר אֵינָנו פֹּה עִמָּנוּ הַשִּׁיבָהּ לְקַדְמוֹתוֹ וְיִגְבְּרוּ בְנֶיךָ וְאָז יֹאמְרוּ
הַגִּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ מִהֵרָ לְרַפָּא נַגְעֵנוּ שׁוּבָנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהַפֵּר כַּעֲסְךָ עִמָּנוּ.

ה' אלהי ישראל וכו

ליום חמישי

יהוה שְׁאֵרִית פְּלִיטת אֲרִיאֵל הַשֹּׁכֵחַ חֲנוּת אֵל אִם קָפִץ בָּאֵף רַחֲמָיו מֵאֵס דְּבִירוֹ
וְסִפּוֹ וַיִּטְרוֹף לְעַד אָפּוֹ וְשַׁחַת רַחֲמָיו וְאֵיחָ נִפְלְאוֹתָיו וַחֲסָדָיו אֲשֶׁר סִפְרוּ לָנוּ עֲבָדָיו
אֲשֶׁר גִּמְלָם בְּרַחֲמָיו אוֹמֵר בְּרַבּוּת יְגוֹנִי נִפְלָה נָא בְיָד יְהוָה, כִּי רַבִּים רַחֲמָיו.
לְדַבְּרוֹ יַחֲלָנוּ וְהִתְנַחֲמָנוּ חֲסָדֵי יְהוה כִּי לֹא תִמְנֶנּוּ כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְכוּ
לשני וחמישי

אֵל תִּקְצֹף יְהוה עַד מָאֵד וְאֵל לְעַד תִּזְכֹּר עֶזְרִי הֵן הִבֵּט נָא עִמָּךְ כָּלְנוּ אֵל תִּנְאֹץ
לְמַעַן שְׁמֹךְ אֵל תִּנְבֵּל כִּסֵּא כְבוֹדְךָ זָכַר אֵל תִּפָּר בְּרִיתְךָ אֲתָנּוּ אִם עֲוִינֵנוּ עָנּוּ בָנוּ
יְהוה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֹךְ כִּי רַבּוּ מְשׁוּבוֹתֵינוּ לָךְ חֲטָאנוּ אָדוֹן סְלַח לָנוּ.

קידוש השם

שליח ציבור עומד ואומר :

יִתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמוֹ הַגָּדוֹל שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
בְּרִצּוֹנוֹ, בְּעוֹלָם שְׁבָרָא, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתוֹ בְּחַיֵּיכֶם וּבְיָמֵיכֶם וּבְחַיֵּי כָּל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּמִהְרָה וּבְזִמָּן קָרוֹב.

וְאָמְרוּ אָמֵן. והציבור עונים אָמֵן:

הציבור אומרים יְהִי שְׁמוֹ הַגָּדוֹל מְבָרָךְ

ושליח ציבור עונה לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

וממשיך שליח ציבור ואומר יִתְבָּרַךְ, יִשְׁתַּבַּח, יִתְפָּאֵר, יִתְרוֹמַם, יִתְנַשֵּׂא, יִתְהַדָּר, יִתְעַלֶּה

וַיִּתְהַלֵּל שְׁמוֹ הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה מִכָּל בְּרָכָה, שִׁיר, שְׁבַח

וְתִהְיֶה הָאֱמוּנָה בְּעוֹלָם.

וְאָמְרוּ אָמֵן. והציבור עונים אָמֵן.

סדר הוצאת ספר תורה

אל ארץ אפים ורב חסד ואמת. אל באפך תוכיחנו. חוסה יהוה על ישראל עמך והושיענו מכל רע. תשאנו לך ארון. סלח נא כרוב רחמך אל:

בשני וחמישי מוצאים ספר תורה וכשמוציאים את ספר התורה אומרים

וַיְהִי בִּנְסֻעַ הָאָרֶץ, וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קוּמָה יְהוָה וְיָפְצוּ אֲבִיבֶיךָ, וַיִּנָּסוּ מִשְׁנֵאֵיךָ מִפְּנֶיךָ. כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָתְךָ, וּדְבַר יְהוָה מִירוּשָׁלַיִם. בְּרוּךְ שְׁנֵתָן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ.

חזן גִּדְּלוֹ לַיהוָה אֶתִּי וְנִרְמַמָּה שְׁמוֹ יַחְדָּו

קחל לך יהוה הנדלה והנבירה והתפארת והנצח וההוד, כי כל בשמים ובארץ. לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש. רוממו יהוה אלהינו והשתחוּוּ להם רנליו, קדוש הוא. רוממו יהוה אלהינו והשתחוּוּ להר קדשו, כי קדוש יהוה אלהינו.

מרימים את ספר התורה או יריעה ממנו ואומרים

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ.

ברכות התורה

העולה לתורה בִּרְכוּ אֶת יְהוָה הַמְּבַרֵּךְ

חקל והעולה בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבַרֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

וגולל ואומר

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

בסוף הקריאה, אומרים קדיש. ובימים שיש בהם מפטיר, נוהגים לומר קדיש לפני המפטיר.

ברכת הגומל

הצריך להודות מברך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הגומל לחיבים טובות שגמלני כל טוב.

ועונים שגמלך טוב הוא וגמלך סלה.

החזרת ספר תורה

ומחזירים את ספר התורה ואומרים

יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים: וגם קרן |
לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הקלוייה:

ואומר השליח ציבור

יהוה הוא האלהים, יהוה הוא האלהים, בשמים מפעל, ועל הארץ מתחת, אין
עוד, אין כמוך באלהים, יהוה, ואין כמעשיך.

יש נוהגים לרדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תכל וישבי בה: כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות
יבוננה: מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר | לא נשא לשוא נפשי
ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאתה יעשו: זה דור ודרשו מבקשי פניך יעקב
סלה: שאו שערים | ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יהוה עוז
וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו שערים | ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה
מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

ואומרים הקהל

שובה למעונך, ושכן בבית מאונך, כי כל פה וכל לשון יתנו הוד ויהדר
למלכותך, ובנחה יאמר, שובה יהוה רבבות אלפי ישראל, השיבנו יהוה אליך
ונשובה, חדש ימינו כקדם.

בראשי חדשים ובחולו שלמועד מתפללים מוסף.

בתשעה באב מפטירים בנביא, ומברכים לאחריה עד מגן דוד, ואומרים סדר היום.
בשאר הימים אומרים סדר היום.

סדר היום

שליח ציבור אומר בקול רם, והציבור יושבים וקוראים עמו בלחש :

תהילים פד, ה אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלִלוּךָ סֵלָה:

תהילים קמד, טו אֲשֶׁרִי הָעַם שָׁכְנָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיחָנָה אֱלֹהָיו:

תהילים פרק קמה

א תְהִלָּה לְדָוִד

אֲרוֹמְמֶנָּה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכָּה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

ב בְּכָל-יּוֹם אֶבְרַכְךָ וְאֶהְלִלְךָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

ג גָּדוֹל יְהוָה וּמִהֲלָל מְאֹד וְלִגְדֹלָתוֹ אֵין חֶקֶר:

ד דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ:

ה הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:

ו וְעֵזוֹ נִזְרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וְגִדְלָתְךָ אֶסְפְּרָנָה:

ז זָכַר רַב-טוֹבֶכָּה יִבְיָעוּ וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ:

ח חֲנוּן וְרַחֻם יְהוָה אֶרְךָ אֲפִים וְגִדְל-חֶסֶד:

ט טוֹב-יְהוָה לְכָל-יְרַחֲמֵיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו:

י יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל-מַעֲשֶׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכְּכָה:

יא כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ:

יב לְהוֹדִיעַ | לְבַנֵּי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ:

יג מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל-דוֹר וָדוֹר:

- יד סוּמַךְ יִהְיֶה לְכָל-הַנְּפִלִים וְזוֹקֵף לְכָל-הַכּוֹפִים:
- טו עֵינַי-כָּל אֱלֹהִי יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכֻלָּם בְּעֵתוֹ:
- טז פּוֹתַח אֶת-יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רִצּוֹן:
- יז צְנִיק יִהְיֶה בְּכָל-דְּרָכָיו וְחֹסִיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו:
- יח קָרֹב יִהְיֶה לְכָל-קָרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת:
- יט רִצּוֹן-יִרְאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
- כ שׁוֹמֵר יִהְיֶה אֶת-כָּל-אֲהָבָיו וְאֶת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
- כא תִּהְיֶה יְהוָה יִדְבָּר פִּי וַיִּבְרַךְ כָּל-בֶּשֶׂר שֵׁם קֹדֶשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

יש נוהגים לומר למנצח וביום שאין אומרים תחנון אין אומרים למנצח תהילים פרק כ

לְמַנְצַח מְזֻמָּר לְדָוִד: יַעֲנֶךָ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה יִשְׁבְּכֶךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח-עֲזָרְךָ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָ: יִזְכָּר כָּל מִנְחָתְךָ וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשַׁנָּה סֶלַח: יִתֵּן-לְךָ כָּל-בִּבְיָךָ וְכָל-עֲצָתְךָ יִמְלֹא: גְּרַנְגָּה אֲבִישׁוּעָתְךָ וּבָשָׂם אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל יִמְלֹא יְהוָה כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עֲתָה יִדְעָתִי כִּי הוֹשִׁיעַ אֲנִי יְהוָה מִשִּׁיחוֹ יַעֲנֶהוּ מִשְׁמֵי קֹדֶשׁ בְּנוֹכְרוֹת יֵשַׁע יִמְיָנוּ: אֱלֹהֵי בִרְכָב וְאֱלֹהֵי בְּסוּסִים וְאֱלֹהֵינוּ בָּשָׂם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְכָּר: הִמָּה כָּרְעוּ וּנְפֹלוּ וְנִגְחָנוּ קָמְנוּ וְנִתְעוֹדַד: יְהוָה הוֹשִׁיעָה חַמְלֶךָ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קִרְאָנוּ:

היחיד אינו אומר קדושה ומתחיל מפסוקי התחינה.

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבִי פֹשֵׁעַ בִּיעֲקֹב, נָא יְהוָה. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם, אָמַר יְהוָה, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר שִׁמְתִּי בְּפִיךָ, לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךָ אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר

קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: ישעיהו ו, ג

בלחש: וּמִקְבְּלֵיךְ דִּין מִדִּין וְאֶמְרֵיךְ: קִדִּישׁ בְּשִׁמִּי מְרוֹמָא בֵּית שְׂכִינְתָּה קִדִּישׁ
עַל אֶרְעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתִּיהָ קִדִּישׁ לְעֵלְמָא עֲלִמְיָא יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כָּל אֶרְעָא
זִיו יְקָרָה.

וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וְאֶשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל

בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ: יחזקאל ג, יב

בלחש: וּנְטַלְתָּנִי רוּחָא וְשִׁמְעִית בְּתַרְי קַל זִנַּע סְגִיא דְּמִשְׁבָּחִין וְאֶמְרֵיךְ בְּרִיךְ
יְקָרָא דִּיהוָה מְאֵתֵר בֵּית שְׂכִינְתָּה.

יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד

בלחש: יְהוָה מַלְכוּתִיהָ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלִמְיָא.

לקט פסוקי תחינה

יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמְרָה זֹאת לְעוֹלָם לְיִצְרָר
מִחֲשָׁבוֹת לֵבָב עֲמֹךְ וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ. וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא
יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ. כִּי אַתָּה יְהוָה טוֹב
וְסֹלֵחַ וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ. צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת. מִי
אֵל כְּמוֹךְ נוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע לְשֹׂאֲרֵית נַחֲלָתוֹ לֹא הִחֲזִיק לְעַד אָפּוֹ
כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא. יָשׁוּב יִרְחַמֵּנוּ יְכַבֵּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם
כָּל חַטָּאתָם. תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאֲבֹרָהֶם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ
מִיָּמֵי קֶדֶם. בְּרוּךְ יְהוָה יוֹם יוֹם יַעֲמֹס לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ סֶלָה. יְהוָה

צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנֹב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה. יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם
 בּוֹטַח בָּךְ. יְהוָה הוֹשִׁיעָה מֶלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ.
 בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לְכַבֹּדוֹ וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת
 אֱמֶת, חַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵינוּ. הוּא יִפְתָּח לִבָּנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיִיתֵן בְּלִבָּנוּ
 אֲהָבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלֵב בְּשָׁלֵם, לְמַעַן לֹא נִיָּע לְרִיק
 וְלֹא נֵלֵד לִבְהִלָּה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁנִּשְׁמַר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם
 תִּזְהַ וְנִתְּנָה וְנִזְכָּה וְנִירָשׁ תוֹרַת שְׁלָמָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וְחַיֵּי הָעוֹלָם תִּבָּא
 לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶדְךָ.

שיר הלויים במקדש

יום ראשון תהילים פרק כד

לְדָוִד מְזֻמָּר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמִלֹּאֲהָ תִבְּל וַיֵּשְׁבִי בָּהּ: כִּי־הוּא עַל־יָמִים
 יִסְדָּהּ וְעַל־נְהָרוֹת יִכּוֹנְנֶהּ: מִי־יַעֲלֶה בְּהַר־יְהוָה וּמִי־יָקִים בְּמִקְוֹם קִדְשׁוֹ:
 נָקִי כַפָּיִם וְבֵר־לֵבָב אִשֶּׁר | לֹא־נִשְׂא לִשְׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשְׂא
 בִּרְכָּה מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דָּוִד דָּרָשׁוּ מִבְּקִשֵּׁי פָנֶיךָ
 יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים | רְאִישֵׁיכֶם וְהַנִּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזִיז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ
 שְׁעָרִים | רְאִישֵׁיכֶם וְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

יום שני תהילים פרק מח

שִׁיר מִזְמוֹר לְבְנֵי־קִרְחָ: יָדוּל יְהוָה וּמִהֲלָל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ
הֶרֶק־קִדְשׁוֹ: יִפָּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל־הָאָרֶץ הֶרֶצִּיּוֹן יִרְכָּתִי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ
רַב אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׁגָּב: כִּי־הִנֵּה הַמַּלְכִּים נוֹעְדוּ עִבְרוּ
יַחְדָּו: תִּמָּה רָאוּ כֵן תִּמָּהּ נִבְהָלוּ נִחְפְּזוּ: רַעְדָה אֲחֻזָּתָם שֵׁם חָיִל
כִּי־וִלָּדָה: בְּרוּחַ קָדִים תִּשְׁפֹּר אֲנִיּוֹת תִּרְשִׁישׁ: כְּאֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ | כֵּן רָאִינוּ
בְּעִיר־יְהוָה צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנֶנֶה עַד־עוֹלָם סֵלָה: דְּמִינוּ
אֱלֹהִים חֲסִידָךְ בְּקֶרֶב הַיְכָלָךְ: כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תִּהְלֶתְךָ עַל־קְצוֹי־אָרֶץ
צֶדֶק מְלֹאָה יְמִינְךָ: יִשְׁמַח | הֶרֶצִּיּוֹן תִּגְלָנָה בְּנוֹת יְהוָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ:
סִבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לְבָבְכֶם | לְחִילָה פִּסְגּוֹ אֲרַמְנוֹתֶיהָ
לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה | אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעַד הוּא
יִבְהַגְנוּ עַל־מוֹת:

יום שלישי תהילים פרק פב

מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: עַד־מָתִי
תִּשְׁפָּטוּ־עוֹל וּפָנִי רְשָׁעִים תִּשְׁאוּ־סֵלָה: שְׁפֹטוּ־דָל וְיִתּוֹם עָנִי וְרֹשׁ
הַצָּדִיקוֹ: פִּלְטוּ־דָל וְאַבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יִדְעוּ | וְלֹא יִבְיִנוּ
בְּחֻשְׁכָּה יִתְהַלְכוּ יָמוּטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ: אֲנִי־אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי
עֲלִיוֹן כָּלְכֶם: אֲכֵן כְּאָדָם תָּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפְּלוּ: קוֹמָה אֱלֹהִים
שְׁפָטָה הָאָרֶץ כִּי־אַתָּה תִּנָּחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם:

יום רביעי תהילים פרק צד

אֶל-נִקְמֹת יְהוָה אֵל נִקְמֹת הוֹפִיעַ: הַנָּשָׂא שִׁפְט הָאָרֶץ הַשֵּׁב גְּמוּלָה
 עַל-גֹּאֲלִים: עַד-מָתִי רְשָׁעִים | יְהוָה עַד-מָתִי רְשָׁעִים יַעֲלֹז: יִבְיְעוּ יִדְבְּרוּ
 עֲתָק יִתְאַמְרוּ כָּל-פֹּעֲלֵי אָוֶן: עֲמֹךְ יְהוָה יִדְכָּאוּ וְנִחַלְתָּה יַעֲנֶה: אֶלְמִנָּה
 וְגַר יִתְרַגְּזוּ וַיִּתְּנוּ יִרְצָחוּ: וַיִּנְאֲמוּ לֹא יִרְאֶה-יְהוָה וְלֹא-יִזְכֵּן אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
 בִּינוּ בַּעֲרִים בָּעֵם וְכִסִּילִים מָתִי תִשְׁכִּילוּ: הִנֵּטֶע אָזֶן הֲלֹא יִשְׁמַע אִם-יִצָּר
 עֵין הֲלֹא יִבִּיט: הִיָּסֵר גֹּזִים הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמֶּלֶכֶד אָדָם דָּעַת: יְהוָה יִדַּע
 מִחֲשָׁבוֹת אָדָם כִּי-הִמָּה הַבֵּל: אֲשֶׁרִי | הַנֶּבֶר אֲשֶׁר-תִּסְרְנוּ יְהוָה וּמִתּוֹרַתָּה
 תִּלְמַדְנוּ: לְתִשְׁקִיט לוֹ מִיָּמִי רַע עַד יִכָּרֶה לְרָשָׁע שָׁחַת: כִּי | לֹא-יִטַּשׁ
 יְהוָה עַמּוֹ וְנִחַלְתּוּ לֹא יַעֲזֹב: כִּי-עַד-צָדֵק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו
 כָּל-יִשְׂרָאֵל-לֵב: מִי-יָקוּם לִי עִם-מְרַעִים מִי-יִתִּיצֵב לִי עִם-פֹּעֲלֵי אָוֶן: לוֹלִי
 יְהוָה עֲזַרְתָּה לִּי כַּמַּעֲט | שָׁכְנָה דוֹמָה נִפְשִׁי: אִם-אֲמַרְתִּי מַטָּה רַגְלִי
 חֲסִידְךָ יְהוָה יִסְעֶדְנִי: בְּרַב שְׂרָעֵפִי בְּקִרְבִּי תִנְחוּמִיךָ יִשְׁעֶשְׂעוּ נִפְשִׁי:
 הִיִּחְבְּרָךְ כִּסֵּא תְהוֹת יִצָּר עָמַל עַל־חֶק: יִגּוּדוּ עַל-נֶפֶשׁ צָדִיק וְדָם נָקִי
 יִרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׁגָּב וְאֵלֹהֵי לְצוּר מַחֲסִי: וַיִּשָּׁב עָלֵיהֶם |
 אֶת-אוֹנָם וּבִרְעָתָם יִצְמִיתָם יִצְמִיתָם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

יום חמישי תהילים פרק פא

לִמְנַצֵּחַ | עַל-הַנִּתִּית לְאַסֹּף: הִרְנִינוּ לְאֱלֹהִים עֲוֹנֵנוּ הִרְיֵעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
 שְׁאוּ-זְמֶרָה וּתְנוּ-תֶף כְּנֹר נָעִים עִם-נָבֶל: תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לַיּוֹם
 חֲנֻנוּ: כִּי תֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מְשַׁפֵּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: עֲדוּת | בִּיהוֹסֵף שָׁמוּ
 בְּצֵאתוֹ עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם שָׁפַת לֹא-יִדְעָתִי אֲשַׁמֶּע: הִסִּירוּתִי מִסִּבֵּל שְׁכֻמוֹ
 כְּפִיו מִדֹּד תַעֲבֹרָנָה: בַּצֵּרָה קָרָאתָ וְאַחֲלָצְךָ אֶעֱנֶךָ בְּסִתֵּר רָעַם אֲבַחֲנֶךָ
 עַל-מִי מְרִיבָה סָלָה: שָׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָךְ יִשְׂרָאֵל אִם-תִּשְׁמַע-לִי:
 לֹא-יִהְיֶה בָךְ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר: אֲנֹכִי | יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ
 הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הִרְחֵב-פִּיךָ וְאַמְלֵאֲהוּ: וְלֹא-שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי
 וַיִּשְׂרָאֵל לֹא-אָבָה לִי: וְאַשְׁלַחְהוּ בַשְּׂרִירוֹת לָבָם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוֹ
 עַמִּי שָׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יִהְלְכוּ: כְּמַעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנֶּנֶּה וְעַל צָרֵיהֶם
 אֲשִׁיב יָדַי: מִשְׁנָאִי יִהְיֶה יִכְחָשׁוּ-לוֹ וַיְהִי עֲתָם לְעוֹלָם: וַיֹּאכִילֵהוּ מִחֶלֶב
 חֲטָה וּמִצֹּר דָּבַשׁ אֲשַׁבִּיעֶךָ:

יום שישי תהילים פרק צג

יִהְיֶה מֶלֶךְ נֹאֲוֹת לָבַשׁ לְבַשׁ יִהְיֶה עֹז הַתְּאֹזֵר אֶף-תִּכּוֹן תִּכְּל בִּל-תִּמּוֹט:
 נִכּוֹן כְּסֵאֲךָ מֵאֵז מְעוֹלָם אָתָּה: נִשְׁאֹו נְהָרוֹת | יִהְיֶה נִשְׁאֹו נְהָרוֹת קוֹלָם
 יִשְׁאֹו נְהָרוֹת דְּכִיָּם: מְקִלּוֹת | מִיָּם רַבִּים אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי-יָם אֲדִיר
 בְּמַרְוֹם יִהְיֶה: עֲדֹתֶיךָ | נֶאֱמָנוּ מֵאֵד לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לְאַרְךָ יָמִים:

קידוש השם

שליח ציבור עומד ואומר :

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמוֹ הַגָּדוֹל שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא,
בְּרִצּוֹנוֹ, בְּעוֹלָם שְׁבָרָא, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתוֹ בְּחַיֵּיכֶם וּבְיָמֵיכֶם וּבְחַיֵּי כָּל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּמַהֲרָה וּבְזֶמַן קָרוֹב.

וְאָמְרוּ אָמֵן. והציבור עונים אָמֵן:

הציבור אומרים: יְהִי שְׁמוֹ הַגָּדוֹל מְבָרָךְ

ושליח ציבור עונה: לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

וממשיך שליח ציבור ואומר: יִתְבָּרַךְ, יִשְׁתַּבַּח, יִתְפָּאֵר, יִתְרוֹמֵם, יִתְנַשֵּׂא, יִתְהַדָּר, יִתְעַלֶּה

וַיִּתְהַלֵּל שְׁמוֹ הַנּוֹכָח וְהַנּוֹרָא לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה מִכָּל בְּרָכָה, שִׁיר, שְׁבַח

וְתַהֲלָה הָאֱמוּנָה בְּעוֹלָם,

וְאָמְרוּ אָמֵן. והציבור עונים אָמֵן.

מסיימים את התפילה בבקשה:

תִּתְקַבַּל תְּפִלָּתָם וּבִקְשָׁתָם שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁבַשְׁמֵנוּ וְאָמְרוּ אָמֵן

יְהִי שְׁלוֹם רַב מִן הַשָּׁמַיִם חַיִּים וְשָׁבַע, רְיֹחַ וְהַצָּלָה עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל

וְאָמְרוּ אָמֵן

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן

עלינו לשבח

תפילת עלינו, תפילה עתיקה. מקומה הראשוני הוא בתפילת מוסף לראש השנה. במהלך הדורות התפשטה אמירתה ברוב קהילות כתפילת סיום.

עֲלֵינוּ לְשִׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְהַתְּנָדָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי
הָאָרְצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׁם חָלַקְנוּ מֵהֶם וְגוֹרְלָנוּ
כָּכָל הַמוֹנָם, שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְרִיק וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ,
וְאֵנָּחְנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֵה
שָׁמַיִם וְיִסֵּד אֶרֶץ. מוֹשֵׁב יָקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֶזוֹ בַּגִּבְהֵי מְרוֹמִים.
הוּא אֱלֹהֵינוּ, וְאֵין עוֹד. אָמֵת מִלְכֵנוּ וְאֵין זוֹלָתוֹ. כִּפְתוּב בְּתוֹרָתוֹ: וַיַּדְעָה
הַיּוֹם וְהַשְׁבוּתָ אֶל לְבָבָהּ, כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל
הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד.

עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מִהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר
נִלְוִיִּם מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים כָּרוֹת יִכְרֹתוֹן. לְתַכְּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שִׁדְיָי,
וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רְשָׁעֵי אֶרֶץ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ
כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְגַּד, וַיִּקְבְּלוּ כָלָם עַל מַלְכוּתְךָ.
וְתִמְלִךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא, וְלְעוֹלָמֵי עֶד
תִּמְלִךְ בְּכָבוֹד. כִּפְתוּב בְּתוֹרָתְךָ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

תוספת תחנונים לשני וחמישי.

והוא רחום וכפר עון ולא ישחית. והרבה להשיב אפיו ולא יעיר כל חמתו: אתה יהוה. לא תכלא רחמיו ממנו. חסדך ואמתך תמיד יצרונו: הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים. להודות לשם קדשך. להשתבח בתהלתך: אם עונות תשכח. ית. אדני מי יעמר: כי עמך הסליחה למען תנא: לא כחטאינו תעשה לנו ולא כעונותינו תגמל עלינו: אם עונינו ענו כנו. יהוה. עשה למען שמך: זכר רחמיו יהוה וחסדיו. כי מעולם המה: יענו יהוה ביום צרה. ושובנו שם אלהי יעקב: יהוה הושיעה. מלך יענו ביום קראנו: אבינו מלכנו חנונו וענו. כי אין בנו מעשים. צדקה עשה עמנו כרוב רחמיו והושיענו למען שמך: ועתה אדני אלהינו. אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לך שם פיוס הזה. חטאנו רשענו: אדני. ככל צדקותיך ישב נא אפך ותמתך מעירך ירושלים הר קדשך. כי בחטאינו ובעונות אבותינו. ירושלים ועמך להרפה לכל סביבותינו: ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל תחנוניו. והאר פניך על מקדשך השמים. למען אדני:

הטה אלהי אונך ושמע. פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה. כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך. כי על רחמיו הרבים: אדני שמעה. אדני סלחה. אדני הקשיבה. ועשה אל תאחר. למענך אלהי. כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: אבינו אב הרחמן. הראנו אות לטובה וקבץ אחינו מארבע כנפות הארץ ותוליכנו מהרה קוממיות להצרות קדשך. וכירו וידעו כל הגוים. כי אתה יהוה אלהינו: ועתה יהוה אבינו אתה. אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך כלנו: אבינו מלכנו צורנו וגואלנו: חוסה יהוה על עמך ואל תתן נחלתך להרפה למשל בם גוים. למה יאמרו בעמים איה אלהיהם: ידענו כי חטאנו ואין מי יעמד בעדנו. אלא שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה. כרחם אב על בנים רחם עלינו. תמול על עמך. רחם על נחלתך. חוסה נא כרוב רחמיו. חנונו מלכנו וענו. כי לך יהוה הצדקה. עשה נפלאות בכל עת: תבט נא והושיעה צאן מרעיתך. ואל ימשל בנו קצף. כי לך יהוה תשיעה. בך תוחלתנו אלוה סליחות. אנא סלח נא. אל טוב וסלח כי אל מלך חנון ורחום אתה: אנא מלך חנון ורחום. זכר ותבט לברית בין הבתרים ותראה לפניך עקדת יחיד. ולמען ישאל אבינו. אל תעזבונו אבינו. ואל תשכחנו יוצרנו. כי אל מלך חנון ורחום אתה: אין כמות חנון ורחום יהוה אלהינו. אין כמות אל ארץ אפים ורב חסד ואמת. הושיענו ברחמיו הרבים. מרעש ומרגז הצילנו: זכור לעבדך לאברהם ליצחק וליעקב. אל תפן אל קשינו ואל רשענו ואל חטאתנו שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: והסר ממנו מכת המות כי רחום אתה. כי בן דרךך. עושה חסד חנם בכל דור ודור. אנא יהוה הושיעה נא. אנא יהוה הצליחה נא: אנא יהוה ענו ביום קראנו: לך יהוה חבינו. לך יהוה קוינו. לך יהוה נחל. אל תחשה ותענו. כי נאמו גוים. אבדה תקותם. כל בך לך תכרע וכל קומה לפניך תשתחוה:

הפוחת יד בתשובה לקבל פושעים וחטאים. נבחלה נפשנו מרב עצבוננו. אל תשכחנו נצח. קומה והושיענו. אל תשפך חרונך עלינו. כי אנחנו עמך בני בריתך. אל הביטה. דל כבודנו בגוים ושקצונו כטמאת הגדה. עד מתי עזך בשבי. ותפארתך ביד צר. עוררה גבורתך וקנאתך על אויביך. המה יבושו ויחתו מנבחרתם. ואל ימעטו לפניך תלאותינו. מהר יקדמונו רחמיו בעת צרותנו. לא למענו אלא למענך פעל. ואל תשחית זכר שאריתנו כי אל מלך חנון ורחום אתה וזכור עדותנו בכל יום תמיד אומרים פעמים באהבה

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

וממשיכים יהוה אלהי ישראל וכו'

בתענית ציבור ובעשרת ימי תשובה

אָבינו מלכנו חטאנו לפְּנִיךָ.	אָבינו מלכנו כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה
אָבינו מלכנו אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹה אֶתָּה.	וּמַחֲלָה.
אָבינו מלכנו עָשָׂה עִמָּנוּ חֶסֶד לְמַעַן שְׁמֹךְ.	אָבינו מלכנו כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה.
אָבינו מלכנו חֲדָשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה.	עד כאן
אָבינו מלכנו בְּטַל מַעְלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרָעוֹת.	אָבינו מלכנו זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ.
אָבינו מלכנו קִלְקַל מַחְשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ.	אָבינו מלכנו הִצַּמִּית לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב.
אָבינו מלכנו הִפָּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ מַעְלֵינוּ.	אָבינו מלכנו הָרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.
אָבינו מלכנו סָתוּם פִּיּוֹת צוּרֵרֵינוּ וּמַקְטֵרֵינוּ.	אָבינו מלכנו הָרַם קֶרֶן מִזְבְּחֶךָ.
אָבינו מלכנו כָּלָה כָּל צָר וּמַשְׁטִין מַעְלֵינוּ.	אָבינו מלכנו הָרַם קֶרֶן מִשִּׁיחֶךָ.
אָבינו מלכנו כָּלָה דָּבָר וְחָרָב וְרָעָב וְשָׂבִי וּבִזָּה וּמַשְׁחִית וּמְגִיפָה מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ.	אָבינו מלכנו חָמַל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּינוּ.
אָבינו מלכנו שָׁלַח רְפוּאָה שְׁלָמָה לְחוּלֵי עַמֶּךָ.	אָבינו מלכנו עָשָׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קִדְשֶׁךָ.
אָבינו מלכנו מָנַע מִגֹּפֶה מִנִּחְלָתֶךָ.	אָבינו מלכנו עָשָׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחִוּדֶךָ.
אָבינו מלכנו זָכַר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ.	אָבינו מלכנו נָקוּם נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּדִים.
אָבינו מלכנו מָחוּל וְסָלַח לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ.	אָבינו מלכנו הַחֲזִירְנוּ בַּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ.
אָבינו מלכנו קָרַע רוּעַ גִּזֵּר דִּינֵנוּ.	אָבינו מלכנו שָׁמַע קוֹלָנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ.
אָבינו מלכנו מָחוּק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל שְׁטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ.	אָבינו מלכנו נָא אַל יַעֲכֹב חֲטָא וְעוֹן אֶת תְּפִלָּתָנוּ.
אָבינו מלכנו מָחָה וְהַעֲבִיר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.	אָבינו מלכנו עָשָׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ.
לעשרת ימי תשובה	אָבינו מלכנו קָבַל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתָנוּ.
אָבינו מלכנו כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים.	אָבינו מלכנו אַל תִּשְׁיִבְנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ.
אָבינו מלכנו כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנָּסָה וּכְלָלָה.	